

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 30 januari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0489
in de zaak met rolnummer 1415/0196/A/3/0161

Verzoekende partij	de commanditaire vennootschap naar Duits recht LIDL BELGIUM GMBH vertegenwoordigd door advocaten Dominique DEVOS, Filip DE PRETER en Bert VAN HERREWEGHE met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partij	de heer Alain TRUYTS , met woonplaatskeuze te 2950 Kapellen, Vloeiende 14

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 21 november 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 september 2014, alsook van de 'voorbepaling' van de verwerende partij van 28 augustus 2014 waarin geoordeeld werd dat het beroep van de tussenkommende partij ontvankelijk is.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen van 14 april 2014 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een handelsruimte na afbraak van de bestaande woning op de percelen gelegen te 2950 Kapellen, Antwerpsesteenweg 282, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie H, nummers 602 X/2, 603G 4/2, 602 T, 603S 3/2, 603 S 2/2, 603 F 4/2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 23 januari 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkommende partij met een beschikking van 18 maart 2015 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkommende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 9 mei 2017.

Advocaat Bert VAN HERREWEGHE voert het woord voor de verzoekende partij. De tussenkomende partij in persoon aanwezig, voert het woord. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.1.

De verzoekende partij dient op 5 december 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen een aanvraag in voor het “*bouwen van een handelsruimte na afbraak van de bestaande woning*” op de percelen gelegen te 2950 Kapellen, Antwerpsesteenweg 282, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie H, nummers 602 X/2, 603G 4/2, 602 T, 603S 3/2, 603 S 2/2, 603 F 4/2.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Antwerpen’, vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979, in woongebied. De percelen liggen ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nummer 13B, ‘Vloeiende’ goedgekeurd op 18 oktober 2014, dat volgens de verwerende partij echter vervallen is voor de betrokken zone.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 januari 2014 tot en met 7 februari 2014, worden 20 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de tussenkomende partij.

Het college van burgemeester en schepenen verleent, na een voorwaardelijk gunstig advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, op 14 april 2014 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de verzoekende partij. Het college beslist:

“ ...

bespreking van de resultaten van het openbaar onderzoek

Mobiliteit:

Voor deze bezwaren is advies gevraagd aan de dienst openbare werken: Het verkeer zal inderdaad toenemen, dat is nu eenmaal onvermijdelijk bij dergelijk project. De toevoer van verkeer (inrit) gebeurt via de Antwerpsesteenweg welke een gewestweg is die op zoiets is voorzien. Om reden van verkeersveiligheid verloopt enkel het wegrijden (uitrit) via een buurtweg (Vloeiende) en dit betreft een zeer beperkte afstand.

Het geluidsniveau van de ventilatoren en motoren van de koeling dat ter hoogte van de naburige percelen wordt waargenomen, zal moeten voldoen aan de wettelijke geluidsnormen hieromtrent zoals voorzien in het VLAREM. Indien dit niet het geval zou zijn, moet de exploitant de nodige maatregelen treffen om aan de wettelijke geluidsnormen te voldoen. Daarnaast gelden voor dergelijke toestellen ook productnormen m.b.t. de maximaal toegelaten geluidsemissie (aan de bron).

Er wordt geen abnormale geluidsoverlast verwacht, niet anders dan bij andere kruispunten.

Het bezwaar is deels terecht, bijgevolg worden de voorwaarden van het advies van de dienst openbare werken opgenomen als een voorwaarde van de vergunning:

Autocirculatie: het inrijden via de Antwerpsesteenweg en het uitrijden via de Vloeiende is positief. Het veelvuldig op -en afrijden aan de Antwerpsesteenweg moet vermeden worden en dit wordt

op deze manier opgevangen aan de lichten van het kruispunt Antwerpsesteenweg met de Vloeiende.

Opmerking: de uitrit aan de Vloeiende moet bekeken worden gezien de versmalling die in de Vloeiende aanwezig is ter hoogte van dit perceel.

Vrachtverkeer: zowel het in- als uitrijden is voorzien via de Antwerpsesteenweg. Dit is problematisch gezien het feit dat zowel het in- als uitrijden niet mogelijk is volgens de huidige intekening (zie plannen met circulatie). Ook de draaicirkels op de parking zijn dusdanig dat vrachtwagens niet gedraaid geraken zonder over de parkeerplaatsen te rijden.

Bij een simulatie om zowel het in- als uitrijden van vrachtwagens via de Vloeiende te laten lopen is de huidige uitritbreedte niet voldoende en dient er een

bijkomende overwelving voorzien te worden. Bijkomend probleem is het uitdraaien door de versmalling in de Vloeiende ter hoogte van de uitrit.

Voorstel: de aanvrager dient een nieuw inplantingsplan in te dienen met voorstel tot maatregelen op de Vloeiende eventueel in overleg met de politie.

Het plan kan op deze manier niet uitgevoerd worden wat betreft het vrachtverkeer!

Het aantal parkeerplaatsen voor auto's is voor ons in orde.

Aan te raden is om een aantal familieparkeerplaatsen te voorzien ter hoogte van de oprit (3 á 4 stuks).

De fietsenstalling is bedroevend, hier moet meer plaats voorzien worden voor fietsers.

De bushalte voor dit perceel dient verplaatst te worden, deze kosten dienen door de bouwheer gedragen te worden.

Het kruisen van het fietspad op de Antwerpsesteenweg bij het in- en uitrijden moet met de nodige aandacht bekeken worden.

Eventuele aanpassingen (verlagen van boordstenen voor oprit, ...) aan het openbaar domein dienen via de dienst OW te verlopen en door de bouwheer betaald te worden.

De bouwwerken dienen zoveel mogelijk op eigen terrein uitgevoerd te worden. Indien een ingebruikname van het openbaar domein toch noodzakelijk moest zijn, dient er tijdig contact opgenomen te worden met de politie en de dienst openbare werken.

Bestemming:

Het gewestplan is reeds aanwezig vanaf 1979 in Kapellen. Het deel gelegen aan de Vloeiende en de Antwerpsesteenweg is inderdaad gelegen in woongebied volgens het gewestplan. Achterliggend is echter ook al een KMO-zone aanwezig vanaf 1979, met ontsluiting via de Vloeiende.

Op deze percelen werden in het verleden reeds meerdere vergunningen afgeleverd voor commerciële ruimtes vanaf 1935 (zie historiek bij beschrijving). De aanvraag is beperkter, in omvang dan wat er momenteel aanwezig is. De bestaande percelen zijn momenteel bijna volledig bebouwd/verhard met een garage met loods en bedrijfswoning links en een bruidswinkel rechts. Deze gebouwen worden volledig afgebroken en in de plaats hiervan komt een nieuwe handelsruimte met parking. De nieuwe handelsruimte is beperkter in oppervlakte en wordt afgewerkt met een groenzone ten opzichte van de aanpalende percelen. De bouwhoogte blijft beperkt en er wordt voldoende afstand voorzien tot de perceelsgrenzen. Het gebouw wordt bijgevolg goed geïntegreerd in de omgeving en betreft een verbetering ten opzichte van de bestaande toestand. Er wordt eveneens voldaan aan de stedenbouwkundige voorschriften van de bufferstrook van het goedgekeurde bijzonder plan van aanleg (BPA) '13B Vloeiende en omgeving' goedgekeurd op 18 oktober 1994.

Het gewestplan stelt dat volgende zaken in woongebied zijn toegestaan: handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving. Er was reeds een winkel en een garage aanwezig op deze percelen in de omgeving komt nog een drukkerij voor, bijgevolg is de supermarkt verenigbaar met de omgeving.

Milieu:

Mits aanpassing op basis van de voorwaarden die worden opgelegd in het advies van de milieudienst, voldoet de aanvraag aan de gewestelijke verordening inzake hemelwater. De bepalingen in deze wetgeving zijn erop gericht om problemen met de afwatering van hemelwater te voorkomen. Bovendien wordt het

infiltratiesysteem gedimensioneerd en uitgevoerd rekening houdend met de plaatselijke terreinkenmerken. Daarnaast doen de hevigste buien zich meestal voor in de zomer, wanneer de grondwaterstand gemiddeld het laagst is en dus de buffer- en infiltratiecapaciteit maximaal is. Infiltratie gebeurt dan ook zoveel mogelijk op eigen terrein. Enkel in gevallen van nood zal er een overstort zijn naar de beek langs de Vloeiende. Momenteel wordt dergelijke noodoverloop niet voorzien in de aanvraag, maar de milieudienst heeft dit opgelegd in de voorwaarden van haar advies. De ophoging zal volgens het architectenbureau geen negatieve invloed hebben op de waterhuishouding van de omliggende percelen.

Juist omdat het hemelwater niet op natuurlijke wijze naast (niet genoeg plaats) of onder (niet waterdoorlaatbaar) de verharde oppervlakte in de bodem kan infiltreren, wordt er - ter compensatie hiervan - kunstmatig een specifiek infiltratiesysteem voorzien (met een buffervolume en infiltratieoppervlakte conform de wettelijke bepalingen) waardoor infiltratie daar wél kan.

De relevante verharding bedraagt 4.200,79 m². De afwatering hiervan gebeurt -mits aanpassing op basis van de voorwaarden die worden opgelegd in het advies van de milieudienst - conform de gewestelijke verordening inzake hemelwater. De plannen geven aan dat infiltratie zoveel mogelijk op eigen terrein gebeurt. Enkel in gevallen van nood zal er een overstort zijn naar de beek langs de Vloeiende.

Het afvalwater zal gescheiden worden geloosd, vooraan in het rioleringsstelsel van de Antwerpsesteenweg.

Procedure / aanvraag:

De aanvraag werd openbaar gemaakt volgens de regels vermeld in het uitvoeringsbesluit betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning. De aanvraag werd bekendgemaakt van 9 januari tot en met 7 februari 2014 via een gele affiche, die aangebracht werd door de aanvragers, aan de Vloeiende en de Antwerpsesteenweg. De gemeente heeft alle aanpalende eigenaars van de aanvraagpercelen aangetekend aangeschreven. Tijdens het openbaar onderzoek werden 19 bezwaarschriften ingediend. Bijgevolg werd de wettelijke procedure gevolgd. [...]

beoordeling van de adviezen

De voorwaarden van de adviezen van de groendienst, de milieudienst, de dienst openbare werken, de provincie - dienst waterbeleid, het agentschap wegen en verkeer, de brandweer, het centrum voor toegankelijkheid en onroerend erfgoed worden opgenomen indien er een stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd.

toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, andere regelgeving en regels rond ontbossen

ligging volgens de plannen van aanleg, de ruimtelijke uitvoeringsplannen, de verkavelingen

Het perceel is overwegend gelegen in woongebied en deels (links achteraan) in bufferzone volgens het van kracht zijnde gewestplan.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf (voor zover deze om redenen van een goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd), voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, alsmede voor agrarische bedrijven voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving (artikel 5 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen).

Met de bufferzones worden de effectieve bufferstroken bedoeld die voorzien worden om gebieden met bestemmingen, die moeilijk met elkaar te verzoenen zijn, van elkaar te scheiden. De aanduiding van een bufferzone gebeurt in de gevallen waar, ofwel de aanpalende bestemmingen niet verenigbaar zijn (bv. woongebied en industriegebied), ofwel beide bestemmingsgebieden moeten worden gescheiden ten behoeve van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening (dit kan bv. aan de orde zijn bij woongebied en dienstverleningsgebied). De bufferzones dienen in hun staat te worden bewaard of als groene ruimten te worden ingericht, zodat ze hun functie kunnen vervullen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening van elkaar moeten worden gescheiden. Binnen deze gebieden geldt bijgevolg een principieel bouwverbod.

De aanvraag is niet gelegen in een goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP).

De aanvraag is niet gelegen in een goedgekeurde verkaveling.

bijzonder plan van aanleg (BPA)

De aanvraag is deels gelegen in het goedgekeurde bijzonder plan van aanleg (BPA) 1 3B Vloeiende en omgeving' goedgekeurd op 18 oktober 1994. [...]

verenigbaarheid met voorschriften inzake ruimtelijke ordening (ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvoorschriften, verordeningen,

Een deel van het perceel 603/2S03 is gelegen in het goedgekeurde bijzonder plan van aanleg (BPA) '13B Vloeiende en omgeving' goedgekeurd op 18 oktober 1994, in de zone voor bufferstroken.

De voorschriften stellen het volgende over de bufferstrook: De strook dient onmiddellijk na de oprichting van de gebouwen als groene strook aangelegd te worden en als dusdanig voortdurend in stand gehouden. De beplantingen dienen te geschieden in een assortiment streekeigen hoogstammige bomen en heesters, aangepast aan de plaatselijke bodemgesteldheid, de waterhuishouding en de klimatologische omstandigheden. De helft van de breedte van de bufferzone langsheen de erfscheidingen dient derwijze beplant met hoogstammige bomen en heesters zodat een dicht scherm ontstaat. In de overige helft van de breedte van de bufferzone mogen tussen een beplanting met hoogstammige bomen en heesters, recreatieve

voorzieningen ten behoeve van de betrokken bedrijven worden aangelegd op een oppervlakte tot maximum 100 m².

verenigbaarheid met andere voorschriften

De voorliggende weg is voldoende uitgerust gelet op de plaatselijke toestand.

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het vastgestelde gewestplan.

toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag voldoet grotendeels aan de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 8 juli 2013, om een supermarkt op deze plaats te voorzien, onder de volgende voorwaarden:

- de hinder naar de aanpalenden moet zoveel mogelijk beperkt blijven en er moet een voldoende grote groenbuffer aangelegd worden
- er moeten voldoende parkings op het eigen terrein voorzien worden
- de ontsluiting en het mobiliteitsaspect moeten grondig onderzocht worden, de ontsluiting dient te gebeuren naar de Vloeiende.

De bestaande percelen zijn momenteel bijna volledig bebouwd/verhard met een garage met loods en bedrijfswoning links en een bruidswinkel rechts. Deze gebouwen worden volledig afgebroken en in de plaats hiervan komt een nieuwe handelsruimte met parking. Het tankstation vooraan rechts blijft behouden. De nieuwe handelsruimte is beperkter in oppervlakte en wordt

afgewerkt met een groenzone ten opzichte van de aanpalende percelen. De bouwhoogte blijft beperkt en er wordt voldoende afstand voorzien tot de perceelsgrenzen. Het gebouw wordt bijgevolg goed geïntegreerd in de omgeving en betreft een verbetering ten opzichte van de bestaande

toestand. Er wordt eveneens voldaan aan de stedenbouwkundige

voorschriften van de bufferstrook van het goedgekeurde bijzonder plan van aanleg (BPA) '13B Vloeiende en omgeving' goedgekeurd op 18 oktober 1994.

De nieuwe handelsruimte wordt ingeplant achteraan het perceel, tot tegen de bufferzone, op minstens 6 meter van de achterste perceelsgrens en 15,66 meter van de rechter. De afstanden tot de perceelsgrenzen zijn bijgevolg voldoende groot en de 45°-regel wordt gehanteerd, daar het gebouw 5,90 meter hoog is. Vooraan rechts wordt een hoogte accent aan de inkomruimte van de winkel voorzien, deze blijft eveneens beperkt tot maximum 7,63 meter hoog. De gebruikte gevel- en dakmaterialen betreffen duurzame en esthetische materialen.

Er worden in totaal 83 parkeerplaatsen voorzien. Het gebouw is +/- 1.550 m² groot en heeft een netto-verkoopoppervlakte van 999 m². Normaal

gezien wordt er per 50 m² commerciële ruimte 1 parkeerplaats opgelegd. Het betreft hier echter een supermarkt waardoor deze norm te laag is. Het advies van de dienst openbare werken stelt dat het aantal voorziene parkeerplaatsen voldoende is, bijgevolg is dit aanvaardbaar. Er wordt aangeraden om een aantal familieparkeerplaatsen te voorzien ter hoogte van de oprit (3 á 4 stuks),

Het advies van de dienst openbare werken stelt dat er onvoldoende fietsstaanplaatsen zijn en heeft opmerkingen betreffende het in- en uitrijden via de Antwerpsesteenweg, de versmalling aan de Vloeiende en de draaicirkels van de vrachtwagens:

Autocirculatie: het inrijden via de Antwerpsesteenweg en het uitrijden via de Vloeiende is positief. Het veelvuldig op- en afrijden aan de Antwerpsesteenweg moet vermeden worden en dit wordt op deze manier opgevangen aan de lichten van het kruispunt Antwerpsesteenweg met de Vloeiende. De uitrit aan de

Vloeiende moet bekeken worden gezien de versmalling die in de Vloeiende aanwezig is ter hoogte van dit perceel. Vrachtverkeer: zowel het in- als uitrijden is voorzien via de Antwerpsesteenweg. Dit is problematisch gezien het feit dat zowel het in- als uitrijden niet mogelijk is volgens de huidige intekening (zie plannen met circulatie). Ook de draaicirkels op de parking zijn dusdanig dat vrachtwagens niet gedraaid geraken zonder over de parkeerplaatsen te rijden. Bij een simulatie om zowel het in- als uitrijden van vrachtwagens via de Vloeiende te laten lopen is de huidige uitritbreedte niet voldoende en dient er een bijkomende overwelling voorzien te worden. Bijkomend probleem is het uitdraaien door de versmalling in de Vloeiende ter hoogte van de uitrit.

De aanvrager dient een nieuw inplantingsplan in te dienen met voorstel tot maatregelen op de Vloeiende eventueel in overleg met de politie. De bushalte voor dit perceel dient verplaatst te worden, deze kosten dienen door de bouwheer gedragen te worden. Het kruisen van het fietspad op de Antwerpsesteenweg bij het in- en uitrijden moet met de nodige aandacht bekeken worden.

Vooraan het perceel wordt een strook in lage beplanting voorzien van 5 meter diep. Hierin wordt een totem voorzien en een inkompijl, hierover wordt verder geen informatie gegeven, bijgevolg maken deze geen deel uit van de aanvraag.

De gevel van het gebouw links moet afgewerkt worden, daar hier niet op aangesloten wordt. Dit in samenspraak met de eigenaar en op kosten van de aanvragers van dit dossier.

Er mag geen doorgang mogelijk zijn tussen het tankstation en de winkel.

Er werden 19 bezwaarschriften ingediend, waarvan enkele terechte opmerkingen werden opgenomen als een voorwaarde van de vergunning.

De aanvraag is verenigbaar met de goede plaatselijke ordening, indien er voldaan wordt aan de voorwaarden van de adviezen van de groendienst, de milieudienst, de dienst openbare werken,

de provincie - dienst waterbeleid, het agentschap wegen en verkeer, de brandweer, het centrum voor toegankelijkheid en onroerend erfgoed.

watertoets

Artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003, gewijzigd op 25 mei 2007, betreffende het algemeen waterbeleid (publicatie Belgisch Staatsblad op 19 juni 2007) legt in hoofdstuk III, afdeling 1, bepaalde verplichtingen op, die de watertoets wordt genoemd.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 31 oktober 2006) legt de richtlijnen vast voor vergunningverleners. De richtlijnen moeten vanaf 1 november 2006 toegepast worden voor alle vergunningen. Op 1 maart 2012 treedt het aangepast uitvoeringsbesluit van de watertoets in werking. Het besluit werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 14 oktober 2011.

Het voorliggende (bouw)project is gelegen in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, bijgevolg wordt advies gevraagd aan de beheerder van de waterloop waarnaar het perceel afwatert. Indien een stedenbouwkundige vergunning wordt afgeleverd worden de voorwaarden van dit advies mee opgenomen. Het ontwerp is verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.

...

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 22 mei 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De administratie van de verwerende partij meldt aan de tussenkomende partij met een brief van 16 juli 2014 dat het beroep onontvankelijk moet worden verklaard omdat het beroepschrift geen omschrijving van hinder en/of nadelen bevat, en de geplande mondelinge hoorzitting om die reden voor de tussenkomende partij wordt vervangen door een schriftelijke mogelijkheid tot horen. Aan de andere partijen wordt met een brief van diezelfde datum gemeld dat de geplande hoorzitting van 29 juli 2014, omdat het ingestelde beroep niet ontvankelijk is, geannuleerd zal worden.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in een eerste verslag van 24 juli 2014 het beroep onontvankelijk te verklaren om volgende redenen:

...

Het beroep van Alain Truyts is niet ontvankelijk.

Bij nazicht van het beroepschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en/of het uitvoeringsbesluit van 24 juli 2009:

Het beroepschrift bevat geen omschrijving van hinder of nadelen ingevolge de bestreden beslissing. Het beroep werd niet ingesteld door een van de in artikel 4.7.21, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde belanghebbenden.

...

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in een tweede verslag van 28 augustus 2014, nadat de verwerende partij de behandeling van het dossier tweemaal verdaagde, alsnog om dit beroep onontvankelijk en ondergeschikt gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij stelt omtrent de ontvankelijkheid:

...

De deputatie oordeelde in zitting d.d. 28.08.2014 dat het beroep van Alain Truyts ontvankelijk is

...

Dit is de tweede door de verzoekende partij bestreden beslissing.

1.2.

De administratie van de verwerende partij nodigt de partijen uit op de hoorzitting van 2 september 2014.

De raadsman van de verzoekende partij meldt met een mail van 2 september 2014 dat hem de dag ervoor werd gemeld dat alsnog een hoorzitting zou plaatsvinden – niettegenstaande schriftelijke andersluidende berichten op 16 juli 2014 – en stelt *“Wij hebben evenmin enig document ontvangen. Mogen wij u vragen om ons per kerende alle documenten over te maken die door enige partij is ingediend in dit dossier (het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, de gemeente Kapellen, de heer Truyts en enige andere persoon). Het spreekt voor zich dat ik namens mijn cliënte voorbehoud moet formuleren omtrent de gang van zaken. Minstens zullen we niet meer de kans hebben gehad de beschikbare documenten door te nemen en enig verweer daarop voor te bereiden.”*

Na de hoorzitting van 2 september 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 4 september 2014 ontvankelijk en gegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

2. Ontvankelijkheid:

Een afschrift van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 25 april 2014.

De poststempel van de aangetekende brief van Alain Truyts met het beroepschrift is gedateerd op 22 mei 2014 en geldt als bewijs van verzending.

Art. 4.7.21 §2 van de VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, beroep kan instellen bij de deputatie.

De deputatie oordeelde dat uit het voorliggend beroepschrift blijkt dat de hinder of nadelen voldoende concreet zijn omschreven en dat er een verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

De vereiste documenten werden bijgebracht.

Het beroep van Alain Truyts is ontvankelijk.

[...]

9. Beoordeling:

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied en bufferzone.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De bufferzones dienen in hun staat bewaard te worden of als groene ruimte ingericht te worden, om te dienen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten gescheiden worden.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan. Het standpunt van de beroeper en van meerdere bezwaarindieners hierover kan niet worden bijgetreden. Ongeacht de ruime oppervlakte van de verkoopsruimte, voorziet het project in een handelsactiviteit die de rechtstreekse verkoop aan particulieren beoogt. Dergelijke (klein)handelsfunctie is verenigbaar met de gewestplanbestemming wonen.

De gewestelijke verordening "hemelwater" d.d. 1 oktober 2004 en de gewestelijke verordening "toegankelijkheid" d.d.. 5 juni 2009 zijn van toepassing.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze verordeningen, mits de voorwaarden uit het advies van de provinciale dienst Waterbeleid d.d. 27.01.2014 moeten strikt worden nageleefd.

In de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt daarboven opgenomen dat de voorwaarden uit de adviezen van de gemeentelijke groendienst d.d. 13.02.2014, van de gemeentelijke milieudienst d.d. 4.2.2014, van de brandweer d.d. 7.02.2014, van het provinciale centrum voor Toegankelijkheid d.d. 30.01.2014, van Onroerend Erfgoed d.d. 14.02.2014 en van de gemeentelijke dienst openbare werken d.d. 12 februari 2014 strikt dienen te worden nageleefd.

Ook bij de behandeling van de bezwaren verwijst het gemeentebestuur naar haar advies van de gemeentelijke dienst openbare werken, die stelt dat vrachtverkeer niet kan in- en uitrijden via de Antwerpsesteenweg, gezien de draaicirkels steeds parkings overlappen. Ook stelt deze dienst dat het in- en uitrijden van het vrachtverkeer via de Vloeiende niet kan met de huidige ontoereikende uitritbreedte en de versmalling in de Vloeiende zelf. Volgens deze dienst kan het plan op deze manier niet uitgevoerd worden voor het vrachtverkeer.

Een nieuw inplantingsplan moet worden ingediend met een voorstel tot maatregelen op de Vloeiende, in overleg met de politie. Echter kan het toevoegen van dergelijk plan, waarbij bovendien goedkeuring van de politiediensten gevraagd wordt, niet als voorwaarde worden opgelegd in toepassing van art. 4.2.19, §1 VCRO. Dit artikel bepaalt immers dat voorwaarden enerzijds voldoende precies moeten zijn en dat ze anderzijds de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk kunnen maken van een dergelijke bijkomende beoordeling.

Tijdens de hoorzitting d.d. 02.09.2014 liet het gemeentebestuur weten dat dergelijk plan reeds zou zijn opgemaakt. Dit plan werd door de aanvrager bezorgd aan de provinciale diensten. Op dit plan werd de herinplanting van een bushalte, na overleg met De Lijn, voorzien. De uitvoerbaarheid van dit plan is daardoor afhankelijk van de beoordeling die De Lijn dient op te maken omtrent deze verplaatsing.

Het gemeentebestuur haalde in haar vergunning reeds terecht aan dat deze bushalte, die zich voor de site bevindt, zal moeten worden verplaatst om het project te kunnen realiseren. Het akkoord van De Lijn werd echter niet toegevoegd aan het dossier. Het bekomen van dit akkoord kan, eveneens in toepassing van art. 4.2.19, §1 VCRO, niet als voorwaarde worden opgelegd. De uitvoering van de vergunde handeling kan immers niet afhankelijk worden gemaakt van een dergelijke bijkomende beoordeling.

Om dezelfde reden kan het aangepaste plan niet als voorwaarde worden opgelegd, aangezien de uitvoerbaarheid ervan afhankelijk is van de verplaatsbaarheid van de bushalte. Verder is ook het onderzoek naar de mobiliteit essentieel voor de beoordeling van de vergunning.

Watertoets:

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel gelegen te zijn in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd. De mogelijke schadelijke effecten voor het water worden ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening.

De provinciale dienst Waterbeleid leverde als beheerder van de waterloop waar het perceel naar afwatert een voorwaardelijk gunstig advies af op 27.01.2014. De voorwaarden uit dit advies dienen strikt te worden nageleefd.

De aanvraag dient getoetst 6p de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen.

Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

Het project is gelegen langs de gewestweg N11 (Antwerpsesteenweg) die de kernen van St.-Mariaburg en Kapellen verbindt. Het bevindt zich nabij de grens van de woonzone met een KMO-zone. De bebouwing langs de gewestweg betreft voornamelijk eengezinswoningen in aaneengesloten of gekoppelde bebouwing. Achteraan ontsluit de site zich via de Vloeiende. Een woonstraat gekenmerkt door eengezinswoningen in open bebouwing, die tevens dienst doet als ontsluitingsweg voor een nabijgelegen KMO-zone.

Een detailhandelszaak zoals voorzien in het project is inpasbaar in deze woonomgeving. Gezien de nabijgelegen KMO-zone en de reeds bestaande handelsfunctie van de site, is het project inpasbaar in de omgeving.

Gezien de ruime impact op de mobiliteit en de grote impact van de aan- en uitrijbewegingen van vrachtwagens op zowel de Antwerpsesteenweg en de Vloeiende nam het principiële akkoord van het gemeentebestuur d.d. 08.07.2013 terecht op dat de ontsluiting en het mobiliteitsaspect grondig moesten worden onderzocht.

De aanvrager kwam aan de vereiste echter niet tegemoet en voegde geen voldoende mobiliteitsplan toe aan de aanvraag. Toch is de noodzaak aan een definitief circulatieplan en de daaraan aangepaste inrichting van het terrein onontbeerlijk voor de beoordeling van het

voorliggende project. Uit het advies van de gemeentelijke dienst openbare werken blijkt bovendien onvoldoende welke aanpassingen exact of minimaal noodzakelijk zijn. Om deze reden kan een bijkomend inplantingsplan, dat bovendien onderhevig is aan de goedkeuring van de politiediensten niet als voorwaarde worden opgelegd en dient het project dan ook te worden geweigerd.

Bovendien merkt de beroeper terecht op dat de Vloeiende zich in de huidige vorm niet leent als ontsluitingsweg voor druk verkeer. De vernauwing van de straatbreedte tegenover de huisnummers 4 t.e.m. 10 belemmert een vlotte doorgang in de richting van de Antwerpsesteenweg. Er werden geen overeenkomsten met het gemeentebestuur bekomen inzake de aanpassing van deze situatie, noch werd enige gemeenteraadsbeslissing inzake een aanpassing van het wegenistracé hierover, aan het dossier toegevoegd. Zonder een efficiënte oplossing te bekomen over deze problematiek, is de bijkomende mobiliteitsimpact op de Vloeiende overdadig en niet te verantwoorden.

Bij afwikkeling van de ontsluitingsbewegingen in de richting van Ekeren wordt een vlotte doorgang belemmert door een spooroverweg die zich bevindt op ca. 303 m van de voorziene ontsluiting aan de Vloeiende. De ontsluiting aan de Vloeiende wordt dus in beide richtingen bemoeilijkt door bestaande obstakels.

Het gemeentebestuur liet tijdens de hoorzitting d.d. 02.09.2014 weten dat een verkeersgeleider zou worden geplaatst langs de Oude Baan. Dit blijkt echter nergens uit de plannen. Bovendien maakt deze geleider geen deel uit van de aanvraag en werd hij niet meegedeeld als onderdeel uit een gewijzigd tracé van de wegenis. Deze verklaring kan dan ook niet worden meegenomen in de beoordeling van het voorliggende project.

Ook werd tijdens de hoorzitting door de gemeente gesteld dat voor een uitrit langs de Vloeiende werd gekozen omwille van de verkeersveiligheid. Deze stelling wordt echter niet onderbouwd. Enkel een degelijke mobiliteitsstudie kan hierover adviseren.

Om de voorgaande redenen dient nogmaals te worden aangehaald dat zonder het voorzien van een bijkomende mobiliteitsstudie geen vergunning kan worden verleend voor het voorliggende project.

Algemene conclusie:

De aanvraag is niet in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen. De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard.

...

Dit is de eerste door de verzoekende partij bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 februari 2016 tevens de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 3 december 2015 waarbij de beroepen van de tussenkomen partij en mevrouw MARTENS, de heer en mevrouw VAN DER TAELEN – BEYERS, mevrouw Hilde BAKSTEEN en de heer en mevrouw GEORGAKOPOULOS – SCHWARZBICH tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen van 13 juli 2015 waarbij een vergunning tot het bouwen van een handelsruimte na afbraak van de bestaande woning op de percelen gelegen te 2950 Kapellen, Antwerpsesteenweg 284, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie H, nummers 602 X/2, 302T, 603S 3/2 en 603F 4/2 wordt verleend, worden ingewilligd en de stedenbouwkundige

vergunning wordt geweigerd. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1516/RvVb/0360/A.

3.

Op 29 augustus 2016 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen een stedenbouwkundige vergunning voor een gelijkaardig project aangevraagd door de verzoekende partij op de percelen die voorwerp zijn van de bestreden beslissing, met dien verstande dat perceel 602/T niet in de aanvraag betrokken wordt en (bijgevolg) geen uitrit richting Vloeiende voorzien wordt.

Tegen deze beslissing werd geen administratief beroep ingesteld bij de verwerende partij. De verzoekende partij erkent dat zij op grond van de stedenbouwkundige vergunning 29 augustus 2016 reeds overging tot het slopen van de bestaande woning.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij werpt een exceptie op met betrekking tot het voorwerp van het beroep, in het bijzonder voor wat de tweede bestreden beslissing betreft:

“ ...

De “beslissing” waarvan sprake is- zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier – slechts een tussenbeslissing en werd louter opgenomen in de notulen van de deputatie. (stuk 23) De deputatie heeft hiervan geen “afzonderlijk besluit” met deze datum gemaakt.

De beslissing hierover is opgenomen in het besluit van 4 september 2014, waarin zowel uitspraak gedaan wordt over de ontvankelijkheid als over de gegrondheid van het beroep.

Het beroep tegen de ‘tussenbeslissing van 28 augustus 2014’ is dan ook onontvankelijk.

...”

2.

De verzoekende partij beantwoordt de ingeroepen exceptie als volgt:

“ ...

Dit verweer kan niet overtuigen.

De deputatie spreekt immers niet tegen dat zij in zitting van 28 augustus 2014 heeft geoordeeld dat het beroep van de heer TRUYTS ontvankelijk is, waardoor het beroep alsnog inhoudelijk werd behandeld en de vergunning werd geweigerd in de zitting van 4 september 2014.

Zodoende wordt de beslissing van 28 augustus 2014 door de deputatie beschouwd als een voorbeslissing ten aanzien van de beslissing van 4 september 2014. Het belang van de verzoekende partij bij de vernietiging van die tweede bestreden beslissing (als onderdeel van een “complexe rechtshandeling”) is evident.

*In elk geval is de duidelijkheid van het rechtsverkeer gebaat bij een vernietiging van de tweede bestreden beslissing, indien tot de onwettigheid van de eerste bestreden weigering besloten wordt.
...”*

Beoordeling door de Raad

1.1.

De verzoekende partij vordert de vernietiging van:

- i. de beslissing van de verwerende partij van 4 september 2014 waarbij de verwerende partij de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning weigert voor het bouwen van een handelsruimte na afbraak van de bestaande woning op de percelen gelegen te 2950 Kapellen, Antwerpsesteenweg 282, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie H, nummers 602 X/2, 603G 4/2, 602 T, 603S 3/2, 603 S 2/2, 603 F 4/2.
- ii. een zogenaamde beslissing van 28 augustus 2014 waarin de verwerende partij zou geoordeeld hebben dat het beroep van de tussenkomende partij ontvankelijk is.

1.2.

De verwerende partij werpt op dat het beroep onontvankelijk is naar voorwerp wat de tweede bestreden beslissing van 28 augustus 2014 betreft, aangezien die beslissing zich louter als een ‘tussenbeslissing’ presenteert en derhalve geen eindbeslissing betreft.

2.

Conform artikel 4.8.2, eerste lid, 1° VCRO doet de Raad als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of het weigeren van een vergunning.

De beslissing dat een ingesteld beroep ‘ontvankelijk is’, kan niet als een eindbeslissing in het kader van de administratieve beroepsprocedure worden beschouwd. Het louter ontvankelijk verklaren van een beroep heeft ten aanzien van de aanvrager van een vergunning immers slechts nadelige gevolgen voor zover de verwerende partij het ingestelde beroep vervolgens ook inwilligt. De beslissing betreft aldus evenmin een voorbeslissing, aangezien daartoe vereist is dat een voorbereidende beslissing naar rechtsgevolgen determinerend is voor de eindbeslissing, *in casu* de vergunningsbeslissing, hetgeen niet het geval is.

3.

De Raad kan bovendien niet anders dan vaststellen dat uit de stukken niet kan blijken dat de verwerende partij eerder tot de onontvankelijkheid van het beroep zou hebben beslist. De briefwisseling van 16 juli 2014 waarin vermeld wordt dat de geplande hoorzitting wegens onontvankelijkheid van het beroep ‘geannuleerd’ zal worden, gaat niet uit van de verwerende partij, maar van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

De Raad is bijgevolg slechts bevoegd om kennis te nemen van een beroep tot vernietiging gericht

tegen de eerste bestreden beslissing van 4 september 2014. De voorliggende vordering tot vernietiging, in zoverre zij zich richt tot de tweede bestreden beslissing, is onontvankelijk. De exceptie is gegrond.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot vernietiging regelmatig en tijdig is ingesteld.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het eerste middel de schending in van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, artikel 1, §1 van het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen (hierna: Beroepenbesluit), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partij zet het middel als volgt uiteen:

“ ...

Doordat, de deputatie het beroepschrift onvankelijk verklaart

Terwijl, de deputatie een beroepschrift dat zelf geen uiteenzetting bevat van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die de beroepsindiener kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, onontvankelijk moet verklaren.

TOELICHTING

Om als derde belanghebbende bij de deputatie een georganiseerd administratief beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen te kunnen instellen, vereist artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO dat de beroepsindiener, als natuurlijke persoon of rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

In overeenstemming met artikel 1, §1 van het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen moet het beroepschrift daartoe, op straffe van onontvankelijkheid, (onder meer) een omschrijving van die beweerdte rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen bevatten.

Uit de rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen omtrent de toepassing van voornoemde bepaling (de zgn. ‘stelplicht’ in hoofde van de beroepsindiener) – en daarmee verband houdend – de motiveringsverplichting van de vergunningverlenende overheid in administratief beroep, kan worden afgeleid dat een beroepschrift voor de deputatie op straffe van onontvankelijkheid van het beroep een afdoende uiteenzetting moet bevatten van de hinder en nadelen die de beroepsindiener vrees te zullen ondervinden.

Op grond van de stukken van het administratief dossier (waaronder de stukken die de verzoekende partij pas heeft kunnen raadplegen volgend op de bestreden beslissing) kan worden vastgesteld dat de verwerende partij het administratief beroep kennelijk ten onrechte ontvankelijkheid heeft verklaard.

Uit de stukken van het dossier blijkt immers:

- *Dat het beroepschrift zelf geen enkele concrete omschrijving bevat van de hinder en nadelen die de heer TRUYTS persoonlijk zou ondervinden door de bestreden vergunning. Op pagina 4, randnr. 8, omschrijft de beroepsindiener weliswaar de “overlast” die het gevraagde zou veroorzaken voor (alle) buurtbewoners van de Vloeiende (huisnr. 1-20), maar hij betreft dat nadeel nooit concreet op zijn eigen situatie. Als bijlage bij het beroepschrift – waarin overigens steeds de “wij”-vorm wordt gebezigd – gaat een ondertekende petitie van buurtbewoners die zich uitdrukkelijk zouden aansluiten bij het beroep van de heer TRUYTS, wat alvast de indruk geeft dat het beroep werd ingediend namens een belangengroep van verschillende bewoners – en niet door de heer TRUYTS in eigen persoon;*
- *Dat de PSA op deze grond tot de onontvankelijkheid van het beroep heeft besloten, waarna de verzoekende partij op de hoogte werd gebracht dat het beroep zou worden verworpen;*
- *Dat de beroepsindiener door de provincie lopende het administratieve beroep om bijkomende inlichtingen werd gevraagd omtrent de hoedanigheid waarin het beroep werd ingesteld (persoonlijk of namens een belangengroep) en de hinder en nadelen die hij zou ondervinden;*
- *Dat de heer TRUYTS voor het eerst in zijn aanvullend schrijven van 22 juli 2014 een toelichting geeft bij de hinder en nadelen die hij zelf meent te ondervinden door het gevraagde. Het is in die brief dat hij voor het eerst verduidelijkt dat hij het beroep in eigen naam heeft ingesteld, en niet namens de omwonenden die zijn beroep “onderschreven”.*

De verwerende partij kan dan ook niet gevolgd worden in haar stelling (zoals verwoord in de bestreden beslissing) als zou het beroepschrift op afdoende wijze een omschrijving bevatten van de hinder en nadelen die de beroepsindiener vreest te zullen ondervinden.

Van twee dingen één:

- *Ofwel baseert de verwerende partij zich voor haar beslissing inderdaad enkel op de uiteenzetting in het beroepschrift, maar dan vindt de bestreden beslissing geen steun in de stukken van het administratief dossier, waardoor ze onwettig is.*
- *Ofwel baseert de verwerende partij zich voor haar beslissing (tevens) op de aanvullende toelichting van de heer TRUYTS van 22 juli 2014, maar dan is zij in elk geval onwettig: de deputatie kan zich bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van het bedoelde beroep enkel baseren op de omschrijving in het oorspronkelijk ingediende beroepschrift en de daarop door de betrokken partijen gemaakte opmerkingen (cf. de hiervoor beschreven “stelplicht” in hoofde van de beroepsindiener).*

In elk geval kon de verwerende partij het (aangevulde) beroepschrift niet ambtshalve ontvankelijk verklaren door bijkomende inlichtingen op te vragen zonder daarbij ook de beginselen van behoorlijk bestuur te schenden, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel.

Louter ondergeschikt, ingeval Uw Raad toch zou aannemen dat de heer TRUYTS in zijn (aangevulde) beroepschrift opkomt voor zijn eigen belangen, en er kan worden aangenomen dat hij enige toelichting geeft omtrent de hinder en nadelen die hij zou ondervinden, dan kan op het eerste gezicht worden vastgesteld dat de beweerde “verkeersdrukte” waarop hij zich beroept met geen enkel concreet element wordt gestaafd.

Van belang is immers dat het college voor gelijkaardige bezwaren reeds advies had gevraagd aan de dienst openbare werken. Daaruit is gebleken dat er geen abnormale (geluids)overlast wordt verwacht. De voorwaarden van het advies van de dienst worden opgenomen als voorwaarde in de vergunning.

De beroepsindiener maakt niet aannemelijk – noch in zijn beroepschrift, noch in zijn aanvullend schrijven – waarom de opgelegde maatregelen niet zouden volstaan om de gevreesde hinder te voorkomen. Op geen enkele manier betreft hij de bedoelde nadelen bij de beoordelen van de hinder die hij door het gevraagde zou ondervinden.

*In die omstandigheden had het bestuur in elk geval moeten besluiten tot de onontvankelijkheid van het beroep. Het is kennelijk onredelijk en onzorgvuldig dat zij dat niet heeft gedaan.
...”*

2.

De verwerende partij beantwoordt het middel als volgt:

“...

1.

Art. 4.7.21 § 2, 2° VCRO bepaalt : [...]

2.

In het beroepschrift dat ingediend werd bij verwerende partij, wordt met betrekking tot de rechtstreeks of onrechtstreekse hinder of nadelen het volgende gesteld (stuk 15) :

[...]

Nu vastgesteld kan worden dan beroeper woonachtig is Vloeiende 14 en de uitrit van de parking van de gevraagde Lidl in dezelfde straat is voorzien, staat ontegensprekelijk vast dat de opgesomde hinder en nadelen inzake verkeer, die door beroeper gedetailleerd worden beschreven, (mogelijk) persoonlijk door beroeper zullen worden ondervonden.

"Wanneer uit de uiteenzetting van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij onder meer vreest voor een verkeersonveilige situatie door de geplande ontsluiting die haar persoonlijk kan raken omdat zij toegang neemt tot de openbare weg in de nabijheid van de geplande ontsluiting, toont zij derhalve aan een belang te hebben om als derde belanghebbende beroep in te stellen. Of de vrees van de verzoekende partij al dan niet terecht is (...), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verzoekende partij als een derde belanghebbende kan worden beschouwd."

(RvVb, nr. A/2012/459, van 7 november 2012 en RvVB, nr. A/2012/371, 19 september 2012)

In dat kader moet opgemerkt worden dat de hinder of nadelen zoals voorzien in art. 4.7.21 VCRO, niet gelijkgesteld kunnen worden met de moeilijk te herstellen ernstige nadelen die in het kader van een schorsingsprocedure moeten aangetoond worden.

Uw Raad heeft zowel in bovenstaand arrest (dat dezelfde feitelijke situatie als deze van onderhavig dossier betreft), als in andere arresten m.b.t. hinder en nadelen ingevolge art. 4.7.21

VCRO, gesteld dat deze niet moeten worden bewezen en dat het kan volstaan dat de "vrees" terecht is.

"Om als derde belanghebbende een beroep te kunnen indienen is niet vereist dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is."
(RvVB, A/2011/43 van 6 april 2011)

In het verzoekschrift wordt verwezen naar een mobiliteitsstudie door Soresma die beschikbaar is op internet, en wordt uitgebreid gemotiveerd welke problemen zich in de betrokken straat - waar de afrit van de parking is voorzien - nu reeds voordoen. Deze elementen werden ook in eerste aanleg in een bezwaarschrift opgenomen naar aanleiding van het openbaar onderzoek. Het schepencollege heeft omtrent dit bezwaar mbt de mobiliteit gesteld (stuk 13, p. 16):

"Het bezwaar is deels terecht, bijgevolg worden voorwaarden van het advies van de dienst openbare werken opgenomen als voorwaarde van de vergunning :
(—)
Opmerking : de uitrit aan de Vloeiende moet bekeken worden gezien de versmalling die in de Vloeiende aanwezig is ter hoogte van dit perceel.
(—)

Bij een simulatie om zowel het in- als uitrijden van vrachtwagens via de Vloeiende te laten lopen is de huidige uitritbreedte niet voldoende en dient er een bijkomende overwelling voorzien te worden. Bijkomend probleem is het uitdraaien door de versmalling in de Vloeiende ter hoogte van de uitrit.

Voorstel : de aanvrager dient een nieuwe inplantingsplan in te dienen met voorstel tot maatregelen op de Vloeiende eventueel in overleg met de politie."

3.

Het eenvoudige feit dat beroeper in zijn beroepschrift soms de term "wij" gebruikt, betekent niet noodzakelijk dat het zou gaan om een beroepschrift dat uitgaat van een belangengroep. Dit is een interpretatie voor rekening van verzoekende partij.

Uit de feiten blijkt namelijk het tegendeel. Het beroepschrift werd duidelijk in naam van één persoon ingediend.

Het werd immers enkel ondertekend door de heer Alain Truyts, met vermelding van zijn adres, telefoonnummer en e-mailadres.

Het feit dat ook andere buurtbewoners een petitie hebben ondertekend, en dat dit als bijlage aan het beroepschrift werd toegevoegd (stuk 15, 9/19), neemt niet weg dat de opgesomde hinder en nadelen (ook) effectief in hoofde van beroeper worden ervaren.

Volledig in overeenstemming met de feiten werd in de bestreden beslissing dan ook gesteld (stuk 26) [...]

4.

Het feit dat beroeper achteraf nog een nota indiende, doet hieraan geen afbreuk.

Zoals blijkt uit het voorgaande punt, bevatte het initieel ingediende beroepschrift afdoende motivering waaruit de hinder en nadelen voor hem blijken.

In de uitnodiging die aan beroeper werd gericht bij schrijven d.d. 16.7.2014 wordt gesteld (stuk 21) : [...]

Art. 4.7.23 VCRO bepaalt :

De deputatie neemt haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

Het schrijven d.d. 16.7.2014 is dan ook geen verzoek tot aanvulling van het beroepschrift, zoals verzoekende partij stelt. Het is een loutere uitnodiging - op grond van art. 4.7.23 VCRO - om "schriftelijk" te worden gehoord. Op die manier kan beroeper zijn argumenten met betrekking tot het beroep aan verwerende partij ter kennis brengen, en is het recht van verdediging - zoals voorzien in art. 4.7.23 VCRO waarin een "schriftelijk" horen is voorzien - niet geschonden.

Conclusie : Op grond van de elementen in het beroepschrift - waarbij vastgesteld kan worden dat de vrees van beroeper voor een bijkomende verkeersonveilige situatie en bijkomende verkeershinder terecht is - heeft verwerende partij het beroep ontvankelijk kunnen verklaren..

Tweede middel, genomen uit de schending van art. 4.7.21 g 1 en art. 4.7.22 eerste lid en art. 4.7.23 4 1 eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de Formele Motiveringswet, het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur.

...

3.

De tussenkomende partij zet uiteen:

“ ...

2. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, Titel 4, Vergunningenbeleid, Afdeling 2. Reguliere procedure, Onderafdeling 1, Administratieve procedure in eerste aanleg, Art. 4.7.19., §2 schrijft voor dat “Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen. De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt over-gegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.”.

3. De beslissing van de Gemeente Kapellen zou vanaf 25/4/2014 bekend gemaakt zijn (zie overtuigingsstuk 1 – Gemeente Kapellen - Attest bekendmaking beslissing).

4. De mededeling dat de vergunning werd verleend is echter nooit aangeplakt in de Vloeiende op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. Dit is dus in strijd met de Codex Ruimtelijke Ordening. Ik heb dit op 9 mei 2014 schriftelijk gemeld bij de gemeente, echter zonder verder gevolg (zie overtuigingsstuk 2 – Gemeente Kapellen Ontvangstbewijs).

Ik heb dus toevallig van een buurtbewoner moeten vernemen dat de vergunning zou zijn verleend waarbij reeds 15 dagen van de mogelijkheid om in beroep te gaan waren verstreken.

5. Als gevolg van deze procedurefouten gemaakt door zowel de gemeente als de verzoekende partij meen ik dat mijn rechten om in beroep te gaan werden geschonden. Ik heb namelijk onvoldoende tijd gekregen om mijn beroep op een degelijke manier voor te bereiden. Een mogelijk gevolg daarvan is dat mijn beroepsschrift in eerste instantie niet zou hebben voldaan aan de ontvankelijkheidsvereisten. Dit werd mij per brief medegedeeld door de Provincie Antwerpen op 16/7/2014 (zie overtuigingsstuk 3 – Brief van de Provincie Antwerpen – 16/7/2014).

In diezelfde brief heeft de Provincie mij dan de mogelijkheid geboden om mijn argumentatie schriftelijk uiteen te zetten in de zin van artikel 4.7.23 §1 VCRO.

Tenslotte mochten Lidl en ikzelf onze standpunten komen toelichten in de hoorzitting van 2 september 2014. Ook ik werd pas de dag voordien telefonisch uitgenodigd.

...

4.1.

De verzoekende partij weerlegt het standpunt van de verwerende partij als volgt:

“...

6. De deputatie citeert in haar antwoordnota verschillende passages uit het beroepschrift van de heer TRUYTS, waarin die – weliswaar in de ‘wij’-vorm en in algemene bewoordingen - de hinder en overlast omschrijft die het gevolg zou zijn van het vergunde project.

De deputatie besluit daaruit wat volgt: “[...] nu vastgesteld kan worden dat beroeper woonachtig is Vloeiende 14 en de uitrit van de parking van de gevraagde Lidl in dezelfde straat is voorzien, staat ontegensprekelijk vast dat de opgesomde hinder en nadelen inzake verkeer, die door de beroeper gedetailleerd worden beschreven (mogelijk) persoonlijk door beroeper zullen worden ondervonden.”

Dat staat alvast niet te lezen in de bestreden beslissing(en) zelf.

In de bestreden beslissingen meende de verwerende partij immers te kunnen volstaan met de vaststelling dat het beroep “ontvankelijk is” omdat het persoonlijk nadeel zou blijken uit het beroepschrift, zonder meer, en dit in tegenstelling tot het standpunt van de PSA. Op geen enkel moment wordt er het verband gelegd tussen de woonplaats van de beroeper en de hinder en nadelen die omschreven worden in het beroepschrift.

Met deze a posteriori motivering uit de antwoordnota kan de Raad in het licht van de ingeroepen schending van de formele motiveringsplicht dan ook geen rekening houden. De Raad kan slechts rekening houden met de motieven die uitdrukkelijk in de bestreden beslissing zijn vermeld .

Zoals reeds toegelicht werd in het verzoekschrift, kon ter zake van de vergunningverlenende overheid worden verwacht dat die in de (vergunnings)beslissing zelf motiveert waarom het een administratief beroep ontvankelijk verklaart in weerwil van eerdere berichtgeving aan de verzoekende partij dat het beroep als onontvankelijk zou worden verworpen en zonder dat de verzoekende partij de mogelijkheid heeft gekregen om hierover eerst nog op nuttige wijze haar standpunt uiteen te zetten

7. De verwijzing van de deputatie naar het geciteerde arrest van Uw Raad nr. A/2012/459 en het arrest nr. A/2012/371 (waarvan de relevantie voor de voorliggende zaak evenwel niet verduidelijkt wordt) is niet relevant; in deze arresten was voor de Raad (o.a.) de vraag aan de orde in welke omstandigheden een derde als een belanghebbende bij de Raad een beroep kan instellen in de zin van (het toen geldende) artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO. Die vraag stelt zich niet in het voorliggende geval.

8. Vervolgens zet de deputatie uiteen dat de heer TRUYTS in zijn beroepschrift, afdoende de hinder en nadelen zou beschrijven, in het bijzonder wat betreft de “mobiliteitsoverlast”. Volgens de deputatie was het op grond van de in het beroepschrift opgenomen overwegingen voldoende duidelijk dat het beroep werd ingesteld namens de beroeper in eigen persoon - en niet namens de belangengroep waarvan hij een petitie heeft voorgelegd.

Opnieuw betreft het argumenten die niet te lezen staan in de bestreden beslissingen.

Zoals gesteld, meende de deputatie in de bestreden beslissing(en) – in afwijking van het verslag van de PSA - te kunnen volstaan met een standaardmotivering dat het beroep ontvankelijk is, zonder meer. De motivering die de deputatie in haar antwoordnota over een viertal pagina's uiteenzet bevestigt alleen maar dat de bestreden beslissingen op dit punt niet draagkrachtig zijn gemotiveerd.

9. Maar zelfs indien de stelling van de deputatie zou worden gevolgd, en Uw Raad in weerwil van de stukken van het administratief dossier zou aannemen :

- dat de heer TRUYTS in zijn (aangevulde) beroepschrift opkomt voor zijn eigen belangen, en*
- hij er enige toelichting geeft omtrent de hinder en nadelen die hij zou ondervinden,*
- en de deputatie dit (kennelijk van de PSA afwijkende standpunt) op afdoende wijze motiveert in de bestreden beslissingen zelf,*

dan nog kan op het eerste gezicht worden vastgesteld dat de beweerde “bijkomende verkeersonveilige situatie en verkeersdrukte” waarop de heer TRUYTS zich zou hebben beroepen in zijn beroepschrift, met geen enkel concreet element wordt gestaafd. Feit blijft dat het college voor volstrekt gelijkaardige bezwaren reeds advies had gevraagd aan de dienst openbare werken, en daaruit is gebleken dat er door het project geen abnormale (geluids)overlast wordt verwacht. De voorwaarden van het advies van de dienst worden opgenomen als voorwaarden in de vergunning, en de heer TRUYTS toont op geen enkele manier aan waarom die niet zouden volstaan.

In die omstandigheden had het bestuur in elk geval moeten besluiten tot de onontvankelijkheid van het beroep. Het is kennelijk onredelijk en onzorgvuldig dat zij dat niet heeft gedaan.

Op dit punt voert de verwerende partij zelfs (relevant) geen verweer.

10. Ook de stelling die de deputatie (voor het eerst) uiteenzet in haar antwoordnota, nl. dat de heer TRUYTS met de brief van 16 juli 2014 niet gevraagd werd om het beroepschrift aan te vullen met een uiteenzetting over het nadeel, maar werd uitgenodigd om “schriftelijk te worden gehoord”, mist doel.

Van twee dingen één:

- Ofwel werd de beroeper de mogelijkheid geboden om meer uitleg te verstrekken over de persoonlijke hinder en nadelen die hij zou ondervinden door de bestreden beslissing, maar dan kon de deputatie er hoe dan ook geen rekening mee houden;*
- Ofwel werd de beroeper inderdaad schriftelijk “gehoord” over de (on)ontvankelijkheid van zijn verzoekschrift - waartoe de PSA inmiddels had besloten - maar in dat geval werd in hoofde van de verzoekende partij kennelijk het hoorrecht miskend. Aan de verzoekende partij werd immers geen gelijkaardige uitnodiging verstuurd; het is pas in de loop van deze procedure – en op eigen initiatief - dat zij van de bedoelde uitnodigingsbrief kennis heeft gekregen.*

Hoe dan ook handelde het bestuur in beide gevallen kennelijk onredelijk en onzorgvuldig door aanvullende informatie op te vragen bij de beroeper, zonder de verzoekende partij daarvan op de hoogte te brengen of de mogelijkheid te bieden daarover op nuttige wijze haar standpunt kenbaar te maken. Die laatste werd integendeel – tot de dag voor de hoorzitting op 2 september 2014 – in de waan gelaten dat het beroep als onontvankelijk zou worden verworpen.

11. Voor al het overige kan worden verwezen naar de bespreking van het middel in het verzoekschrift, dat hier integraal als hernomen moet worden beschouwd.

Het middel is gegrond.

...

4.2.

De verzoekende partij weerlegt het standpunt van de tussenkomende partij verder als volgt:

“ ...

29. Het is de Verzoeker niet geheel duidelijk wat de om tussenkomst verzoekende partij met zijn verweer tracht te bereiken, i.e. hoe zijn overwegingen zouden weerleggen hetgeen de verzoekende partij heeft uiteengezet in haar verzoekschrift.

Voor wat dienen kan, kan over zijn “argumenten” het volgende worden gesteld.

30. In zoverre de om tussenkomst verzoekende partij poneert dat de aanplakking niet correct zou zijn gebeurd, is dit kennelijk geen element dat Uw Raad ter beoordeling kan worden voorgelegd.

Uit het attest van bekendmaking van de beslissing in het administratief dossier (dat de om tussenkomst verzoekende partij overigens zelf toevoegde aan zijn nota) blijkt in elk geval afdoende dat de vergunning correct werd bekendgemaakt. De om tussenkomst verzoekende partij legt ook geen enkel stuk voor dat het tegendeel zou aantonen.

Bovendien is het vaste rechtspraak dat een gebrek in de bekenmaking van de vergunning geen aanleiding geeft tot de onwettigheid van die vergunning .

De beweerde “niet-bekendmaking” werd trouwens ook al opgeworpen voor de deputatie, maar die heeft ter zake geen problemen vastgesteld.

31. In zoverre de om tussenkomst verzoekende partij zich er over beklaagt dat hij door een gebrekkige bekendmaking van de vergunning onvoldoende de tijd zou hebben gekregen om zijn beroep voor te bereiden, heeft hij geen belang: uit de stukken blijkt dat hij tijdig een beroep heeft ingediend.

In elk geval is de (te) korte beroepstermijn die hij zou hebben gehad geen element is dat hij heeft opgeworpen lopende de administratieve procedure.

32. In zoverre de om tussenkomst verzoekende partij Uw Raad verzoekt om in geval van vernietiging van de bestreden beslissingen een nieuw beroepschrift in te dienen, is dit geen element dat als zodanig ter beoordeling kan worden voorgelegd.

Het rechtsherstel dat geboden moet worden in geval van vernietiging is afhankelijk van de aard en draagwijdte van de onwettigheid die in het kader van het voorliggende annulatieberoep wordt vastgesteld.

Op het eerste gezicht valt niet in te zien in welke omstandigheid de om tussenkomst verzoekende partij de mogelijkheid zou krijgen om een nieuw beroepschrift in te dienen, indien één (of meerdere) van de opgeworpen middelen gegrond worden bevonden.

...”

Beoordeling door de Raad

1.1

De verzoekende partij voert in het eerste middel, eerste middelonderdeel, in essentie aan dat de verwerende partij het beroep van de verzoekende partij ten onrechte – en in weerwil van eerdere vaststellingen door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar – ontvankelijk heeft verklaard omdat het beroepschrift zelf geen uiteenzetting bevat van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die de beroepsindiener kan ondervinden.

1.2.

In het administratief beroepschrift wordt door de tussenkomenende partij wat volgt uiteengezet:

“ ...

Ondergetekende Alain Truyts, wonende te Vloeiende 14, 2950 Kapellen, wenst bij huidig schrijven formeel beroep aan te teken in hoedanigheid van derde tegen de toegekomen vergunning van de bouwaanvraag op verzoek van Lidl [...]. Meer specifiek betreft het de bouw/Inplanting van een supermarkt LIDL met bijhorende parking, waarbij een uitrit wordt voorzien in de Vloeiende (zijstraat van de Antwerpsesteenweg) [...]

3. Abnormale hinder bij uitrijden langs Vloeiende

De desbetreffende uitrit zou gebruikt worden door alle personenwagens en het vrachtverkeer die het geplande parkeerterrein van de supermarkt zouden verlaten.

Op basis van een mobiliteitsscreening in Stabroek door Soresma, beschikbaar op internet, en informatie medegedeeld op de gemeenteraad van 19 mei schatten wij het aantal bijkomende voertuigen op 500 op kalme dagen tot 1000 op drukke dagen of 1000 á 2000 bewegingen per dag.

Overeenkomstig het meegedeelde mobiliteitsplan blijkt dat de Antwerpsesteenweg thans reeds verzadigd is en aldus een extra verkeersdrukke handelsbedrijvigheid niet kan worden aanvaard. De verplichting om deze verkeersoverlast van de Antwerpsesteenweg te omzeilen door een afrit op de Vloeiende te maken is ongeoorloofd en geenszins adequaat.

Immers zal het verkeer vanuit deze afrit ongeveer 180 meter opnieuw de Antwerpsesteenweg oprijden en aldus toch een zware bijkomende verkeersoverlast betekenen voor deze reeds verzadigde gewestweg N11.

Tijdens de spitsuren staat er nu reeds een file in de Vloeiende van het einde van de wegversmalling tot aan de stoplichten met de Antwerpsesteenweg. De rest van de file staat dan te wachten bij het begin van de wegversmalling, net voor de plek waar de uitrit van de Lidl parking zou komen. Deze file wordt nog versterkt door verkeer dat komende van de Oude Weg, via de Vloeiende naar de Antwerpsesteenweg rijdt. De Oude Weg wordt gebruikt als sluipteg op de verkeersdrukke op de Antwerpsesteenweg te omzeilen.

De gemeente stelt als voorwaarde en oplossing dat de hoger genoemde wegversmalling dient verbreed te worden door de weg recht te trekken maar dat zou niets veranderen aan de extra 500 tot 1000 voertuigen die door de Vloeiende zouden rijden. Dit zal leiden tot een onaanvaardbare drukte waarbij de plaatselijke bewoners zeer grote hinder zullen ondervinden om hun woningen te verlaten/bereiken. De Vloeiende is op zich reeds verzadigd door de achterliggende KMO-zone en kan dergelijke verkeerstoename en geluidshinder niet aan.

Bovendien zou landelijk karakter van de straat zeer erg verstoord worden door de beek te overkappen en de groene strook met struiken en bomen te verwijderen.

4. Hinder Antwerpsesteenweg

De inrit van de Lidl komt op ongeveer 170m van het drukke kruispunt van de N11 met de Hoogboomsteenweg/vloeiende waar verkeerslichten staan. Weggebruikers die in de richting

van Kapellen rijden en de parking van de Lidl willen oprijden zullen op de gewestweg N11 linksaf moeten slaan en hem oversteken. Op deze reeds oververzadigde weg zullen zij tijdens de spitsuren en op zaterdagen moeten wachten tot het verkeer dat hen tegemoetkomt ophoudt, m.a.w. als het stoplicht op het kruispunt met de Vloeiende/Hoogboomsteenweg rood wordt. Als gevolg zal de file die achter deze afslaande voertuigen rijdt niet kunnen doorrijden wat tot nog langere wachttijden zal leiden.

5. Verkeersveiligheid

In de Vloeiende wordt dikwijls veel te snel gereden. De vooropgestelde verbreiding zal tot gevolg hebben dat er nog sneller zal worden gereden in de buurt van een uitrit van een supermarkt die rechtstreeks op de rijbaan uitkomt (zonder voetpad). Dit zal aanleiding geven tot zeer gevaarlijke verkeerssituaties.

Voorts mag niet voorbij gegaan worden aan het feit dat de Vloeiende een weg is die door vele fietsers (vooral schoolgaande jeugd) en wandelaars wordt gebruikt om de gevaarlijke Antwerpse Steenweg te vermijden.

Het is dan ook waarschijnlijk dat Lidl-klanten die de drukke Antwerpsesteenweg willen vermijden en naar zuidwest Kapellen willen rijden dit zullen doen via de Bloemenlaan (een landelijke zone-30-sstraat) of langs de Vloeiende (richting Puihoek), een del van de Vloeiende zonder fietspad waar 's morgen en 's avonds zeer veel scholieren van en naar de scholen in Ekeren. [...]

7. Wateroverlast

In de vergunning wordt vermeld dat voldoende waterafvloeiing zal gebeuren conform de plannen wat ten stelligste wordt betwist.

Volgens de intekening van de aanvraag en de ophoging van de gronden zal het water van het desbetreffende terrein onvermijdelijk terecht komen in de tuinen van de naburige panden.

Bovendien blijkt er een systeem te zijn voorzien met opvang in een zogenaamde gracht met indringing in de grond.

De voorziene betonplaat voor deze parking is echter zodanig groot dat het niet realistisch is te stellen dat dit water via deze gracht in de grond zal weg kunnen.

De gronden zijn nu reeds verzadigd en een afwatering naar de beek Vloeiende kan evenmin overwogen worden.

Deze beek kan dergelijke bijkomende toestroom van water onmogelijk opvangen.

8. Overlast

De verkeersdrukke zal evenzeer een enorme overlast bezorgen aan alle bewoners van de Vloeiende en in het bijzonder aan deze in het voorste gedeelte (huisnummers 1 - 20) Daar waar zaterdagen nu redelijk rustig zijn zou onze rust nu ook in het weekend verstoord worden door verkeersdrukke en lawaaihinder.

Het vrachtverkeer zal evenzeer een belangrijke overlast veroorzaken.

Voor de inwoners van Vloeiende 6 - 14 zullen op herfst- en winteravonden de lichten van de auto's in woon- en slaapkamers binnenschijnen.

Deze herbestemming van een terrein zal een extra ballast veroorzaken voor de aanpalende woonkernen en een inbreuk maken op het gemeentelijk mobiliteitsplan. Het inplanten van een supermarkt zou zeer zeker extra ballast veroorzaken voor de aanpalende woonkernen.

...

1.3.

Uit het voorgaande blijkt dat uit het administratief beroepschrift genoegzaam de hinder en/of nadelen kunnen afgeleid worden die de tussenkomende partij als gevolg van de beslissing van het

college van burgemeester en schepenen kan ondervinden, meer bepaald stelt zij als inwoner van Vloeiende 14 als gevolg van de geplande uitrit ter hoogte van de Vloeiende verkeersoverlast te zullen ondervinden om haar woning te bereiken en vreest zij voor lawaai- en lichthinder als gevolg van het toegenomen verkeer en een negatieve invloed op de verkeersveiligheid in de straat, de verstoring van het landelijk karakter van de straat door het overkappen van de beek en voor wateroverlast.

Nog los van de vraag of de artikelen 4.7.21 VCRO tot en met artikel 4.7.25 VCRO een voldoende decretale grondslag bieden voor de sanctie van onontvankelijkheid zoals bepaald in artikel 1, §1, laatste lid van het Beroepenbesluit, moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij niet overtuigt in haar stelling dat uit het beroepschrift zelf niet kan worden afgeleid welke hinder en/of nadelen de tussenkomende partij als gevolg van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen kan ondervinden.

Uit het Beroepenbesluit kan bovendien niet worden afgeleid dat het een beroepsindiener niet zou toegelaten zijn om bij betwisting zijn belang bijkomend toe te lichten. In de brief van 22 juli 2014 die de tussenkomende partij de administratie van de verwerende partij bezorgde in navolging van een brief van 16 juli 2014 met een door de administratie aangeboden schriftelijke mogelijkheid van horen, laat de tussenkomende partij optekenen:

“ ...

In heb persoonlijk beroep aangetekend in de hoedanigheid van derde tegen de toegekende vergunning [...]

Ik ben 23 jaar geleden met mijn gezin in de Vloeiende 14 komen wonen om de drukte van de stad te ontvluchten. Ik woon dus in wat ik zou definiëren als een villawijk. Over, naast en achter mij staan in heel deze wijk uitsluitend halfopen en vrijstaande huizen die omgeven zijn door grote tuinen met veel groen. De verkeersdrukke en lawaaihinder is in de Vloeiende door de jaren heen sterk toegenomen omdat er in de buurt van onze woonwijk een KMO zone werd ingeplant en ook omdat de Vloeiende wordt gebruikt als sluipteg naar Ekeren.

Nu wil men recht tegenover mijn huis (Vloeiende 14) een uitrit van een supermarkt aanleggen, dwars door een braakliggend stuk bouwgrond. [...]

Van deze uitrit zullen dagelijks zo'n 500 à 1000 voertuigen de straat oprijden alsook de leverende vrachtwagens wat ongetwijfeld heel veel extra geluidshinder met zich mee zal brengen, ook op zaterdagen en in de toekomst zelfs misschien op zondagen; Onze rust zal dus grondig verstoord worden. [...]

Ook zullen we in de herfst en in de winter aanhoudend hinder hebben van de autolichten die in onze gang, slaapkamers en woonkamer zullen binnenschijnen.

Ten gevolge van de overzadigde verkeerssituatie op de Antwerpsesteenweg zoeken de automobilisten naar alternatieve sluiptegenen in onze buurt. Als gevolg daarvan staan er op de spituren files in de 'Oude weg', een zijstraat van de Vloeiende parallel met de Antwerpsesteenweg, en in de Vloeiende zelf. Ook hier zal ik veel hinder ondervinden wanneer ik van en naar mijn woning wil rijden. De extra 500 à 1.000 auto's van de Lidl klanten zullen de verkeersdrukke en het daaraan verbonden fileleed alleen maar versterken.

Door de geplande uitrit in de Vloeiende zal mijn woning niet als die van mijn in waarde verminderen zodat ik vroeg of laat ook financiële schade zal lijden. Dit had ik nooit kunnen

voorzien toen ik mijn woning aankocht omdat de Vloeiende ingevolge het BPA ingetekend is als woonzone.

...

De aldaar geschetste hinder en/of nadelen die de tussenkomende partij stelt te kunnen ondervinden als verkeersoverlast met een gewijzigd leefklimaat (geluid- en lichthinder) tot gevolg, stemt overeen met de hinder en/of nadelen die uit het beroepschrift kunnen worden afgeleid. In voorkomend geval komt de passus omtrent de ontvankelijkheid van het administratief beroepschrift in de bestreden beslissing dat *“uit het voorliggend beroepschrift blijkt dat de hinder of nadelen voldoende concreet zijn omschreven en dat er een verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing”* niet als kennelijk onredelijk voor, minstens slaagt de verzoekende partij er niet in die kennelijke onredelijkheid aan te tonen.

2.1.

In een tweede middelonderdeel voert de verzoekende partij in hoofdzaak aan dat voor zover de Raad aanneemt dat blijkt dat de tussenkomende partij in het beroepschrift een uiteenzetting weergeeft van hinder en/of nadelen, de tussenkomende partij die ‘verkeersdrukke’ met geen enkel concreet element staft, en dat in weerwil van het advies van de dienst openbare werken waarin gesteld wordt dat geen abnormale (geluids)overlast wordt verwacht.

2.2.

Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO vereist niet dat een beroepsindiener hinder of nadelen die het gevolg zijn van de bestreden vergunningsbeslissing moet ondervinden. Het volstaat dat zij redelijkerwijze aannemelijk maakt dat er een risico op het ondergaan van de aangevoerde hinder of nadelen van de bestreden vergunningsbeslissing bestaat.

Deze bepaling vereist niet dat deze hinder of nadelen of het risico op het ondergaan van deze hinder of nadelen, die het gevolg moeten zijn van de beroepen vergunningsbeslissing, uitsluitend rechtstreeks door een beroepsindiener – kan of kunnen – worden ondervonden. Het volstaat dat een beroepsindiener de aangevoerde hinder of nadelen of het risico daarop onrechtstreeks ondervindt of kan ondervinden.

De Raad stelt bovendien vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing tot het besluit komt dat de aanvraag, net omwille van de impact op mobiliteit van de aanvraag, niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening kan worden geacht, uit het advies van de gemeentelijke dienst openbare werken onvoldoende blijkt welke aanpassingen noodzakelijk zijn en dat een bijkomende mobiliteitsstudie vereist is om klaarheid te scheppen. De verzoekende partij betwist het oordeel van de verwerende partij daaromtrent echter niet.

2.3.

Het betoog van de verzoekende partij dat de tussenkomende partij niet afdoende bewijst dat er geen bijkomende verkeersdrukke zal optreden en om die reden de mogelijkheid van hinder als gevolg van verkeersoverlast moet worden uitgesloten, kan in voorkomend geval geenszins overtuigen.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het tweede middel de schending in van artikel 4.7.21, §1, artikel 4.7.22, eerste lid artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partij zet het middel als volgt uiteen:

“ ...

Doordat, de deputatie het beroepschrift ontvankelijk heeft verklaard, niettegenstaande de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar op dat punt een andersluidend verslag heeft afgeleverd.

En doordat, de deputatie in de bestreden beslissing op een volstrekt vrijblijvende wijze stelt dat “uit het voorliggend beroepschrift blijkt dat de hinder en nadelen voldoende concreet zijn omschreven en dat er een verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing”, zonder dat wordt uitgelegd waarom het standpunt van de PSA op dit punt niet moet worden gevolgd.

Terwijl, uit de bestreden beslissing zelf moet kunnen worden afgeleid of de deputatie bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde en zorgvuldige wijze is afgeweken van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

TOELICHTING:

...

In het licht van de materiële motiveringsplicht, vereist artikel 4.7.21, §1 VCRO dat de vergunningverlenende overheid de redenen vermeldt waarop hij zijn beslissing steunt en waaruit blijkt dat hij is uitgegaan van gegevens die zowel in rechte als in feite juist zijn, dat hij die correct heeft beoordeeld en dat hij op grond daarvan in redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen. [...]

Krachtens artikel 4.7.22, eerste lid en artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO maakt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar voor elke beslissing in beroep een verslag op, en neemt de deputatie haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar, nadat het de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

In een recent arrest van 1 april 2014 nr. A/2014/0241 heeft de Raad voor Vergunningsbetwistingen overwogen [...]

Volgens de leer die te trekken valt uit deze rechtspraak:

- *moet de motivering van de deputatie, wanneer zij afwijkt van het een andersluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, des te zorgvuldiger en concreter zijn*
- *moeten alle andersluidende argumenten van het verslag worden ontmoet in de motivering van de beslissing van de deputatie en*
- *moet (minstens) uit de globale motivering blijken waarom wordt afgeweken van het verslag.*

Vooreerst dient vastgesteld dat er in de bestreden beslissing onterecht wordt verwezen naar een “gelijkluidend verslag” van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 28 augustus

2014. De deputatie stelt immers dat het zich “aansluit [...] bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar van 28 augustus 2014 en de inhoud [ervan] tot haar eigen motivering [maakt]”.

Nochtans stelt de PSA in bedoeld verslag van 28 augustus 2014 vast dat het beroep tegen de vergunning onontvankelijk is.

In het verslag zelf ontbreekt hiervoor weliswaar een concrete motivering, maar uit de stukken die voordoen werden uitgewisseld tussen de provincie en de heer TRUYTS (maar waarvan de verzoekende partij pas ter voorbereiding van dit verzoekschrift kennis heeft kunnen nemen) kan onomstotelijk worden afgeleid dat de PSA het beroepschrift onontvankelijk heeft geacht, omdat de beroepsindiener geen individuele hinder en nadelen omschrijft in zijn beroepschrift.

De brief van de provincie, gericht aan de heer TRUYTS, stelt in dat verband uitdrukkelijk dat [...]

In datzelfde verslag van de PSA staat echter te lezen dat de deputatie voordien – in een niet nader omschreven zitting van 28 augustus 2014 – het beroep alsnog ontvankelijk heeft verklaard.

Hierover staat in het verslag het volgende te lezen (p. 4, onder titel 8, “Legaliteit: niet ok”) [...]

Over de motieven die de deputatie ertoe hebben gebracht om het beroep alsnog ontvankelijk te verklaren, heeft de verzoekende partij enkel het raden.

In het kader van de openbaarheid van bestuur heeft verzoekende partij het integrale verslag van bedoelde zitting opgevraagd, maar blijkt dat er niets meer voorhanden dan deze beknopte en nietszeggende weerslag in het PSA-verslag.

De vaststelling dat de deputatie eerder tot de ontvankelijkheid heeft besloten, heeft de provinciaal ambtenaar er blijkbaar toe gebracht om de motivering inzake de onontvankelijkheid niet te hernemen, en de zaak alsnog ten gronde te onderzoeken. Dat doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat- volgens het beschikkend gedeelte van het verslag – er wel degelijk door de PSA wordt voorgesteld om het beroepschrift als onontvankelijk af te wijzen.

Het dient echter vastgesteld dat de overwegingen die de PSA er klaarblijkelijk toe gebracht hebben om het beroep tegen de vergunning onontvankelijk te verklaren volledig worden miskend in de bestreden beslissing.

De fundamenteel afwijkende conclusie van de deputatie (nl. de ontvankelijkheid van het beroepschrift) wordt slechts zeer summier verantwoord. De verwerende partij beperkt zich tot de nietszeggende stelling dat “uit het beroepschrift blijkt dat de hinder of nadelen voldoende concreet zijn omschreven en dat er een verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing”.

Die enkele overweging volstaat volgens de deputatie blijkbaar om af te wijken van het (op dit punt dus wel degelijk andersluidend) verslag.

Dat kan niet worden aanvaard.

Zoals gesteld, leggen artikel 4.7.21, §1 en 4.7.23 VCRO aan de verwerende partij nochtans een bijzondere motiveringsplicht op, zowel formeel als materieel, die veronderstelt dat zij een andersluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar concreet, precies en zorgvuldig motiveert wanneer zij andersluidend beslist.

In het licht van die bijzondere motiveringsplicht kan van de deputatie minstens worden verwacht dat zij uitdrukkelijk zou motiveren in welke mate de beroepsindiener zelf hinder en nadelen zou ondervinden door het gevraagde, en hoe dit alsnog (noodzakelijkerwijs) zou blijken uit zijn beroepschrift.

De nietszeggende motivering van de bestreden beslissing volstaat geenszins om af te wijken van het andersluidende verslag van de PSA en de ontvankelijkheid van het beroepschrift te verantwoorden, in strijd met dat verslag.

Integendeel. Uit geen enkele overweging in de bestreden beslissing blijkt dat de deputatie verder aandacht heeft besteed aan de problematiek van de onontvankelijkheid. De motieven van de beslissing die deputatie hierover zou hebben genomen op de zitting van 28 augustus 2014 zijn tot op heden niet kenbaar, en kunnen de beslissing in elk geval niet schragen.

Aangezien uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of zij daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werd genomen (gelet op de manifest verkeerde verwijzing), minstens dat niet kan worden vastgesteld of de verwerende partij rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, die de PSA ertoe gebracht hebben het beroep onontvankelijk te verklaren, maakt dit de bestreden beslissing ook kennelijk onredelijk en onzorgvuldig.

...

2.

De verwerende partij beantwoordt het middel als volgt:

"...

1.

Het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar d.d. 24 juli 2014 luidt als volgt (stuk 23) :

"Het beroep van Alain Truyts is niet ontvankelijk.

Bij nazicht van het beroepschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en/of het uitvoeringsbesluit van 24 juli 2009:

Het beroepschrift bevat geen omschrijving van de hinder of nadelen ingevolge de bestreden beslissing. Het beroep werd niet ingesteld door een van de in artikel 4.7.21 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde belanghebbenden."

Vastgesteld moet worden dat de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar geen concrete motivering aangeeft op grond waarvan hij tot de onontvankelijkheid besluit. Hij poneert louter de stelling dat het beroepschrift "geen omschrijving bevat van hinder of nadelen".

Verwerende partij heeft vervolgens eveneens het verzoekschrift beoordeeld.

"Art. 4.7.23 § 1 VCRO houdt niet in dat de beoordeling van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar verplicht moet worden gevolgd door de vergunningverlenende overheid. Een vergunningverlenende overheid kan na een eigen onderzoek, of op grond van gegevens die naar voor worden gebracht tijdens een hoorzitting, tot een eigen oordeel komen."

(RVVB, nr. A/2011/0201, d.d. 14 december 2011)

Verwerende partij stelde echter vast dat de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar zich moet vergist hebben aangezien het verzoekschrift wel degelijk een, zelfs zeer uitgebreide, omschrijving bevat van de hinder die hij aangeeft te zullen ondervinden.

In haar beslissing stelde verwerende partij dan ook (stuk 27) :

"Art. 4.7.21 §2 van de VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, beroep kan instellen bij de deputatie.

De deputatie oordeelde dat uit het voorliggend beroepschrift blijkt dat de hinder of nadelen voldoende concreet zijn omschreven en dat er een verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

De vereiste documenten werden bijgebracht. Het beroep van Alain Truyts is ontvankelijk."

Deze beslissing is dan ook in overeenstemming met de concrete feiten. Het beroepschrift bevat effectief een omschrijving van de te verwachten hinder/nadelen.

Een bijkomende motivering ter weerlegging van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar is niet vereist, nu blijkt dat dit verslag evenmin enige concrete motivatie inzake de ontvankelijkheid bevat en nu blijkt dat het verzoekschrift - in tegenstelling tot wat gesteld wordt in het verslag - effectief de hinder omschrijft.

2.

In de bestreden beslissing wordt gesteld (stuk 27) :

"De deputatie sluit zich aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 28 augustus 2014 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering."

Het is correct dat verwerende partij zich aansluit bij dit verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 28 augustus 2014.

In dit verslag bespreekt de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar enkel de aanvraag ten gronde.

In dat verslag worden de motieven aangegeven op grond waarvan de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar meent dat de aanvraag moet geweigerd worden (stuk 24) :

"In de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt opgenomen dat de voorwaarden uit de adviezen van de gemeentelijke groendienst d.d. 13.02.2014, van de gemeentelijke milieudienst d.d. 4.2.2014, van de brandweer d.d. 7.02.2014, van het provinciale centrum voor Toegankelijkheid d.d. 30.01.2014, van Onroerend Erfgoed d.d. 14.02.2014 en van de gemeentelijke dienst openbare werken d.d. 12 februari 2014 strikt dienen te worden nageleefd.

Ook bij de behandeling van de bezwaren verwijst het gemeentebestuur naar haar advies van de gemeentelijke dienst openbare werken, die stelt dat vrachtverkeer niet kan in- en uitrijden via de Antwerpsesteenweg, gezien de draaicirkels steeds parkings overlappen. Ook stelt deze dienst dat het in- en uitrijden van het vrachtverkeer via de Vloeiende niet kan met de huidige ontoereikende uitritbreedte en de versmalling in de Vloeiende zelf. Volgens deze dienst kan het plan op deze manier niet uitgevoerd worden voor het vrachtverkeer.

Een nieuw inplantingsplan moet worden ingediend met een voorstel tot maatregelen op de Vloeiende, in overleg met de politie. Echter kan het toevoegen van dergelijk plan, waarbij bovendien goedkeuring van de politiediensten gevraagd wordt, niet als voorwaarde worden opgelegd in toepassing van art. 4.2.19, §1 VCRO. Dit artikel bepaalt immers dat voorwaarden enerzijds voldoende precies moeten zijn en dat ze anderzijds de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk kunnen maken van een dergelijke bijkomende beoordeling.

Het project is gelegen langs de gewestweg N11 (Antwerpsesteenweg) die de kernen van St.-Mariaburg en Kapellen verbindt. Het bevindt zich nabij de grens van de woonzone met een KMO-zone. De bebouwing langs de gewestweg betreft voornamelijk eengezinswoningen in

aaneengesloten of gekoppelde bebouwing. Achteraan ontsluit de site zich via de Vloeiende. Een woonstraat gekenmerkt door eengezinswoningen in open bebouwing, die tevens dienst doet als ontsluitingsweg voor een nabijgelegen KMO-zone.

Een detailhandelszaak zoals voorzien in het project is inpasbaar in deze woonomgeving. Gezien de nabijgelegen KMO-zone en de reeds bestaande handelsfunctie van de site, is het project inpasbaar in de omgeving.

Gezien de ruime impact op de mobiliteit en de grote impact van de aan- en uitrijbewegingen van vrachtwagens op zowel de Antwerpsesteenweg en de Vloeiende nam het principiële akkoord van het gemeentebestuur d.d. 08.07.2013 terecht op dat de ontsluiting en het mobiliteitsaspect grondig moesten worden onderzocht. De aanvrager kwam aan de vereiste echter niet tegemoet en voegde geen voldoende mobiliteitsplan toe aan de aanvraag. Toch is de noodzaak aan een definitief circulatieplan en de daaraan aangepaste inrichting van het terrein onontbeerlijk voor de beoordeling van het voorliggende project. Uit het advies van de gemeentelijke dienst openbare werken blijkt bovendien onvoldoende welke aanpassingen exact of minimaal noodzakelijk zijn. Om deze reden kan een bijkomend inplantingsplan, dat bovendien onderhevig is aan de goedkeuring van de politiediensten niet als voorwaarde worden opgelegd en dient het project dan ook te worden geweigerd.

Bovendien merkt de beroeper terecht op dat de Vloeiende zich in de huidige vorm niet leent als ontsluitingsweg voor druk verkeer. De vernauwing van de straatbreedte tegenover de huisnummers 4 t.e.m. 10 belemmert een vlotte doorgang in de richting van de Antwerpsesteenweg. Er werden geen overeenkomsten met het gemeentebestuur bekomen inzake de aanpassing van deze situatie, noch werd enige gemeenteraadsbeslissing inzake een aanpassing van het wegenistracé hierover, aan het dossier toegevoegd. Zonder een efficiënte oplossing te bekomen over deze problematiek, is de bijkomende mobiliteitsimpact op de Vloeiende overdadig en niet te verantwoorden.

Bij afwikkeling van de ontsluitingsbewegingen in de richting van Ekeren wordt een vlotte doorgang belemmert door een spooroverweg die zich bevindt op ca. 303 m van de voorziene ontsluiting aan de Vloeiende. De ontsluiting aan de Vloeiende wordt dus in beide richtingen bemoeilijkt door bestaande obstakels.

Om de voorgaande redenen dient nogmaals te worden aangehaald dat zonder het voorzien van een bijkomende mobiliteitsstudie geen vergunning kan worden verleend voor het voorliggende project."

Verwerende partij is dezelfde mening toegedaan en deze motivering van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar wordt dan ook integraal overgenomen in de bestreden beslissing (stuk 27), zodat verwerende partij terecht kon stellen dat aangesloten wordt bij het verslag d.d. 28 augustus 2014.

In dat verslag wordt de ontvankelijkheid niet meer besproken, maar verwijst de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar naar de tussenbeslissing van verwerende partij van 28 augustus 2014. (stuk 24)

Zoals hoger werd uiteengezet, is verwerende partij van oordeel dat een bijkomende motivering met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroepschrift niet vereist is, nu de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar zijn advies d.d. 24 juli 2014 hieromtrent evenmin gemotiveerd heeft en dit ook niet heeft gedaan in het latere verslag van 28 augustus 2014. Bovendien kan worden vastgesteld dat in het beroepschrift wel degelijk een - zeer uitgebreide - omschrijving van de hinder is opgenomen.

Bijgevolg kan dan ook in alle redelijkheid niet gesteld worden dat "de overwegingen die de PSA ertoe gebracht hebben om het beroep onontvankelijk te verklaren" werden miskend. Er waren

immers GEEN overwegingen voorhanden. De beslissing van verwerende partij heeft de zorgvuldigheidsplicht, noch het redelijkheidsbeginsel, geschonden.

3.

De vraag kan gesteld worden welk belang verzoekende partij heeft bij dit middel.

"De verzoekende partij moet een belang hebben bij het opwerpen van het middel. Dit betekent dat zij een voordeel moet kunnen halen uit de vernietiging van het opgeworpen middel."

(RvVB, nr. A/2013/455 van 6 augustus 2013)

3.1. M.b.t. het verslag d.d. 28.8.2014

Indien het verslag gelijklopend is aan de deputatiebeslissing, stelt recente rechtspraak van de RvVb dat de verzoeker hierbij geen belang heeft. Een loutere vernietiging voor dergelijk formeel gebrek levert de verzoekende partijen geen enkel nuttig voordeel op.

(nr. A/2012/0362 van 12 september 2012)

Aangezien in het tweede punt van dit middel aangetoond werd dat het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar d.d. 28.8.2014 gelijklopend is aan de bestreden beslissing, heeft verzoekende partij geen belang bij dit middel.

3.2. M.b.t. het verslag van 24.7.2014

Uit de bijgebrachte poststukken blijkt dat de beroeper - gelijktijdig met het toesturen naar deputatie - op 22 mei 2014 zijn beroepschrift heeft overgemaakt aan verzoekende partij, zodat deze op dat ogenblik al kon nagaan of aan de ontvankelijkheidseisen voldaan was of niet, minstens een standpunt hierover kon innemen. (stuk 15, bijlage 18/19)

Bij aangetekend schrijven van 26 mei 2014 werd verzoekende partij door verwerende partij op de hoogte gebracht van het feit dat dit beroepschrift werd ingediend, en werd hij uitdrukkelijk gewezen op de mogelijkheid om het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar op te vragen (stuk 16).

Op 16 juli 2014 wordt verzoekende partij per aangetekend schrijven ook op de hoogte gebracht van het feit dat de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van oordeel is dat het beroepschrift onontvankelijk is. (stuk 20)

Verzoekende partij kon dan ook ten allen tijde de verslagen van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar opvragen.

Bovendien werd in het eerste punt van dit middel aangetoond dat het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar d.d. 24 juli 2014 geen enkele overweging/motivering bevat op grond waarvan tot de onontvankelijkheid wordt geconcludeerd, behalve de loutere "bewering" dat het beroepschrift geen hinder en/of nadelen bevat. (stuk 23)

Verzoekende partij werd dan ook alle kansen geboden om de elementen uit het dossier te kennen, en hij werd bovendien ook op de hoogte gebracht van het standpunt van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar inzake de ontvankelijkheid.

Verzoekende partij heeft dan ook geen belang bij dit middel inzake weergave van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar in de bestreden beslissing.

Conclusie : Het middel is onontvankelijk, minstens ongegrond.

..."

3.

De tussenkomende partij zet uiteen hetgeen reeds ter hoogte van het eerste middel werd aangehaald:

“ ...

2. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, Titel 4, Vergunningenbeleid, Afdeling 2. Reguliere procedure, Onderafdeling 1, Administratieve procedure in eerste aanleg, Art. 4.7.19., §2 schrijft voor dat “Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen. De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt over-gegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.”.

3. De beslissing van de Gemeente Kapellen zou vanaf 25/4/2014 bekend gemaakt zijn (zie overtuigingsstuk 1 – Gemeente Kapellen - Attest bekendmaking beslissing).

4. De mededeling dat de vergunning werd verleend is echter nooit aangeplakt in de Vloeiende op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. Dit is dus in strijd met de Codex Ruimtelijke Ordening. Ik heb dit op 9 mei 2014 schriftelijk gemeld bij de gemeente, echter zonder verder gevolg (zie overtuigingsstuk 2 – Gemeente Kapellen Ontvangstbewijs).

Ik heb dus toevallig van een buurtbewoner moeten vernemen dat de vergunning zou zijn verleend waarbij reeds 15 dagen van de mogelijkheid om in beroep te gaan waren verstreken.

5. Als gevolg van deze procedurefouten gemaakt door zowel de gemeente als de verzoekende partij meen ik dat mijn rechten om in beroep te gaan werden geschonden. Ik heb namelijk onvoldoende tijd gekregen om mijn beroep op een degelijke manier voor te bereiden. Een mogelijk gevolg daarvan is dat mijn beroepsschrift in eerste instantie niet zou hebben voldaan aan de ontvankelijkheidsvereisten. Dit werd mij per brief medegedeeld door de Provincie Antwerpen op 16/7/2014 (zie overtuigingsstuk 3 – Brief van de Provincie Antwerpen – 16/7/2014).

In diezelfde brief heeft de Provincie mij dan de mogelijkheid geboden om mijn argumentatie schriftelijk uiteen te zetten in de zin van artikel 4.7.23 §1 VCRO.

Tenslotte mochten Lidl en ikzelf onze standpunten komen toelichten in de hoorzitting van 2 september 2014. Ook ik werd pas de dag voordien telefonisch uitgenodigd.

...”

4.

De verzoekende partij voegt nog toe aan haar betoog:

“ ...

14. De theoretische discussie die de deputatie tracht te voeren over de mogelijkheid van de verzoekende partij om zich gelijktijdig ter beroepen op een schending van de formele en materiële motiveringsplicht is in dit geval doelloos.

Fundamenteel is immers– en dat wordt door de verwerende partij ook niet ontkend – dat noch in de bestreden beslissingen zelf, noch in een stuk in het administratief dossier, enig spoor te vinden is van de reden(en) die de deputatie ertoe gebracht heeft/hebben om het beroep van de heer TRUYTS ontvankelijk te verklaren, in afwijking van het verslag van de PSA.

Een dergelijke beslissing is niet afdoende – lees: niet “voldoende draagkrachtig” – gemotiveerd, wat zowel slaat op het ontbreken aan formele (lees; in de beslissing zelf) als materiële (lees; in rechte en feite aanvaardbare) motivering.

15. De stelling die de deputatie verdedigt in haar antwoordnota, nl. dat het standpunt van de PSA zelf niet was gemotiveerd, en de deputatie zodoende niet hoefde te motiveren waarom er van dat standpunt werd afgeweken, houdt hoe dan ook geen steek.

Vooreerst faalt een dergelijke redenering in rechte.

In tegenstelling tot de beslissing van de deputatie, is het advies van de PSA niet onderworpen aan de vereisten van de Formele Motiveringswet. Zelfs indien de PSA niet afdoende zou gemotiveerd hebben enkele waarom het beroep van de heer TRUYTS ontvankelijk werd geacht, ontsloeg dat deputatie dus niet van haar eigen verplichting om - hetzij na eigen onderzoek hetzij op grond van gegevens die in het kader van de hoorzitting naar voor werden gebracht - te motiveren waarom zij het beroep wél ontvankelijk achtte.

Dat is hier kennelijk niet gebeurd: zoals reeds uitvoering werd uiteengezet bij de bespreking van het eerste middel, kan met de argumenten die de deputatie ter zake heeft opgeworpen ter gelegenheid van haar antwoordnota in deze procedure geen rekening worden gehouden.

Bovendien faalt die redenering in feite.

Uit de stukken van het dossier - in het bijzonder het verslag van de PSA en de brief die de PSA op 16 juli heeft verstuurd - blijkt duidelijk waarom de PSA het beroep van de heer TRUYTS onontvankelijk achtte . In bedoeld verslag zelf ontbreekt hiervoor weliswaar een concrete motivering, maar uit de stukken die voordien werden uitgewisseld tussen de provincie en de heer TRUYTS (maar waarvan de verzoekende partij pas ter voorbereiding van dit verzoekschrift kennis heeft kunnen nemen) kan onomstotelijk worden afgeleid dat de PSA het beroepschrift onontvankelijk heeft geacht, omdat de beroepsindiener geen individuele hinder en nadelen omschrijft in zijn beroepschrift.

De brief van de provincie, gericht aan de heer TRUYTS stelt in dat verband uitdrukkelijk dat “de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar in haar verslag [vaststelt] dat het door u ingediende beroep niet voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten die de VCRO, dan wel het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 [...] voorschrijft. Samengevat meent de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar dat niet is voldaan aan artikel 1 §1, 3° van het Beroepenbesluit dat voorschrijft dat de in artikel 4.7.21 § 2, 2° VCRO bedoelde belanghebbenden in hun administratief beroepschrift een omschrijving moet geven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Er wordt geen individuele hinder aangetoond en het beroep werd niet ingesteld in de hoedanigheid van een procesbekwame vereniging.”

De stelling van de deputatie in haar antwoordnota, nl. dat zij lopende de administratieve procedure zou vastgesteld hebben dat de PSA “zich moest vergist hebben aangezien het verzoekschrift wel degelijk een, zelfs zeer uitgebreide, omschrijving bevat van de hinder” wordt door geen enkel stuk gestaafd, en ontsloeg de deputatie in elk geval niet van haar bijzondere motiveringsplicht.

Het is ook weinig waarschijnlijk dat de PSA zijn standpunt niet zou hebben toegelicht op de zitting van 28 augustus 2014, waar er blijkbaar – in afwezigheid van de partijen – werd beslist om het beroep ontvankelijk te verklaren. In elk geval zou het getuigen van een zeer onzorgvuldige besluitvorming indien de deputatie beslist zou hebben, zonder het standpunt van de PSA omtrent de door hem opgeworpen ontvankelijkheid te kennen.

16. Overigens dient nog opgemerkt wat volgt.

In haar antwoordnota, haalt de deputatie de volgende passage uit de bestreden beslissing aan (randnr.1, in fine):

“[...] Artikel 4.7.21 § 2 van de VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, beroep kan instellen bij de deputatie.

De deputatie oordeelde dat uit het voorliggend verzoekschrift blijkt dat de hinder of nadelen voldoende concreet zijn omschreven en dat er een verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

De vereiste documenten werden bijgebracht.

Het beroep van Alain Truyts is ontvankelijk”

Deze overweging omtrent de ontvankelijkheid van het beroep zou volgens de verwerende partij aantonen dat de bestreden beslissingen “in overeenstemming zijn met de concrete feiten” omdat “het beroepschrift effectief een omschrijving van de te verwachte hinder/nadelen [bevat]”.

Het tegendeel lijkt waar te zijn. De hierboven gearceerde toevoeging (“de vereiste documenten werden bijgebracht”) lijkt er net op te wijzen dat de deputatie zich ter beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep (mee) gebaseerd heeft op het aanvullend toelichting die de heer TRUYTS lopende de procedure heeft bijgebracht in zijn schrijven van 22 juli 2014. Dit maakt de bestreden beslissing(en) in elk geval onwettig, gelet op de (in het verzoekschrift uitgebreid beschreven) “stelplicht” die bestaat in hoofde van de beroepsindiener.

17. Vervolgens ontwikkelt de deputatie in haar antwoordnota een volstrekt kunstmatige redenering, waarin zij een onderscheid maakt tussen het verslag van de PSA van 24 juli en 28 augustus. Volgens de deputatie zou de PSA zich in het verslag van 24 juli enkel uitgesproken hebben over de ontvankelijkheid van de aanvraag, en zou de PSA zich in zijn verslag van 28 augustus 2014 beperkt hebben tot een advies “over de grond van de zaak”. Het is enkel bij dat laatste advies dat de deputatie zich uiteindelijk heeft aangesloten, en waarvan het de inhoud heeft overgenomen in de eerste bestreden beslissing.

Ook die stelling overtuigt niet.

Het kan immers redelijkerwijs niet ontkend worden dat:

enerzijds

- er in de eerste bestreden beslissing verwezen wordt naar een “gelijkluidend verslag” van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 28 augustus 2014 en de deputatie stelt dat zij zich bij dat verslag heeft aangesloten en de inhoud [ervan] tot haar eigen motivering [heeft gemaakt],

terwijl anderzijds

- de PSA in beide “verslagen” van oordeel is dat het beroep tegen de vergunning onontvankelijk is,
- de deputatie - in een niet nader omschreven zitting van 28 augustus 2014 - het beroep ontvankelijk heeft verklaard, maar
- de motieven die de deputatie er uiteindelijk toe hebben gebracht om het beroep alsnog ontvankelijk te verklaren, tot op heden onbekend zijn.

De nietszeggende motivering van de bestreden beslissing(en) op dit punt volstaat kennelijk niet om af te wijken van het andersluidende verslag van de PSA en de ontvankelijkheid van het beroepsschrift te verantwoorden.

18. De vraag van de deputatie naar het “belang” van de verzoekende partij bij het middel (titel 3.1 van haar antwoordnota), omdat de verslag van de PSA van 28 augustus 2014 “gelijkluidend” zou zijn aan de beslissing van de deputatie, houdt hoe dan ook geen steek.

Kern van de hele discussie betreft net de vaststelling dat bedoeld verslag van de PSA helemaal niet gelijkluidend is aan de beslissing van de deputatie (wat betreft de ontvankelijkheid). Integendeel. Uit geen enkele overweging in de bestreden beslissing kan afgeleid worden of die daadwerkelijk werd genomen op grond van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, minstens niet kan worden vastgesteld of de deputatie rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen die de PSA ertoe gebracht hebben het beroep onontvankelijk te verklaren.

Dit maakt dat de bestreden beslissing niet alleen niet draagkrachtig gemotiveerd is, maar bovendien kennelijk onredelijk en onzorgvuldig is.

19. Ook de stelling van de deputatie, dat de verzoekende partij geen belang zou hebben bij haar middel omdat zij de verslagen van de PSA niet zou hebben opgevraagd lopende de procedure, mist doel.

Zoals reeds uitvoerig werd toegelicht in het verzoekschrift, werd de verzoekende partij in een brief van 16 juli 2014 gemeld dat het beroep als onontvankelijk zou worden afgewezen, en de hoorzitting werd geannuleerd. Nadien heeft de verzoekende partij hierover niets meer vernomen, zodat zij in de gerechtvaardigde veronderstelling verkeerde dat het beroep onontvankelijk zou worden verklaard – lees: zonder dat zij hierover nog diende te worden gehoord en zij dus enkel diende te wachten op een ‘geformaliseerde’ beslissing van de deputatie waarin die het beroep als onontvankelijk zou verwerpen. In die omstandigheden was er geen enkele reden dat de verwerende partij het verslag van de PSA nog diende op te vragen.

Het is trouwens opmerkelijk dat de beroepsindiener in juli 2014 wél spontaan op de hoogte werd gebracht van het standpunt van de PSA, terwijl de aanvrager enkel in het algemeen werd gemeld dat het beroep als “onontvankelijk zou worden verworpen”, zonder meer.

20. De deputatie wordt wel heel cynisch, wanneer zij poneert dat de verzoekende partij “alle kansen werd geboden om de elementen van het dossier te kennen, en op de hoogte werd gebracht van het standpunt van de PSA inzake de ontvankelijkheid”: het wordt niet tegengesproken dat het verslag van de PSA pas op de hoorzitting van 2 september 2014 werd overgemaakt aan de raadsman van de verzoekende partij - hoewel die er reeds daags voordien om had gevraagd op het moment hij plots de uitnodiging voor de hoorzitting ontving. Het is trouwens pas op diezelfde hoorzitting dat de verzoekende partij voor het eerst kennis heeft gekregen van de aanvullende brief van de heer TRUYTS van 22 juli 2014.

De brief van 16 juli 2014 die de PSA aan de heer TRUYTS heeft verstuurd heeft de verzoekende partij pas ontvangen nadien, naar aanleiding van een verzoek tot openbaarheid van bestuur in het kader van het voorliggende beroep. De (inhoud van de) “tussenbeslissing” van de deputatie 28 augustus 2014 (zoals vermeld in het verslag van de PSA) heeft de verzoekende partij tot op heden niet ontvangen.

In die omstandigheden was het voor de verzoekende partij dus volstrekt onmogelijk om tijdig en met kennis van zaken op nuttige wijze standpunt in te nemen over het (intussen gewijzigde) standpunt van de verwerende partij inzake de ontvankelijkheid van het beroep van de heer TRUYTS. Niet alleen kon de verzoekende partij op die manier niet nuttig worden gehoord in de zin van 4.7.23 § 1, eerste lid VCRO, in elk geval strookt deze manier van werken kennelijk niet met hetgeen men kan verwachten van een behoorlijk en zorgvuldig handelend vergunningverlenend bestuur (zie ook infra, derde middel)..

21. Voor al het overige kan worden verwezen naar de bespreking van het middel in het verzoekschrift, dat hier integraal als hernomen moet worden beschouwd.

Het tweede middel is gegrond.

...

Beoordeling door de Raad

1.1.

De verzoekende partij voert in het tweede middel in hoofdzaak aan dat de verwerende partij niet afdoende motiveert waarom het standpunt uit het eerste verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar waarin geadviseerd wordt het beroep onontvankelijk te verklaren, niet kan worden ontmoet.

1.2.

De verwerende partij voert aan dat de verzoekende partij geen belang bij het middel heeft omdat het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar werd opgenomen in de bestreden beslissing, dat behoudens het aspect 'ontvankelijkheid' gelijkloend is aan de bestreden beslissing.

De Raad is evenwel van oordeel dat het onderzoek naar de 'gelijkluidendheid' van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar met de bestreden beslissing een onderzoek ten gronde vergt en aldus de exceptie van gebrek aan belang bij het middel – zoals het door de verwerende partij werd uiteengezet – dient te worden verworpen.

3.

Artikel 4.7.23, §1 VCRO legt aan de verwerende partij de verplichting op om het – in voorliggend dossier – andersluidend verslag in haar beoordeling en besluitvorming te betrekken. Het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar is te beschouwen als een onafhankelijk en extern syntheseadvies, opgesteld vanuit een eigen onderzoeksbevoegdheid.

De verwerende partij is door dit advies niet gebonden, en kan hiervan afwijken mits het verslag in de besluitvorming wordt betrokken. De verwerende partij zal uitdrukkelijk moet motiveren waarom wordt afgeweken van het verslag. Wanneer de verwerende partij in haar beoordeling immers afwijkt van het ongunstig advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar vereisen de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dat zij haar beslissing op dit punt des te concreter en zorgvuldiger motiveert.

Dit veronderstelt echter niet dat zij de andersluidende motieven van het verslag letterlijk dient te citeren in haar beslissing. Het volstaat dat zij kenbaar maakt dat zij afwijkt van het andersluidend verslag en dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt waarom zij afwijkt van de andere zienswijze en op welke punten.

4.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn eerste verslag van 24 juli 2014 het beroep onontvankelijk te verklaren om volgende redenen:

“ ...

3. KNELPUNTEN

Het beroepschrift betreft een gezamenlijk beroepschrift van eigenaars van 79 percelen uit de omgeving. Er werd echter geen individuele hinder aangetoond, noch werd het beroepschrift opgemaakt vanuit een procesbekwame vereniging. Het beroep is onontvankelijk.

[...]

Het beroep van Alain Truyts is niet ontvankelijk.

Bij nazicht van het beroepschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en/of het uitvoeringsbesluit van 24 juli 2009:

Het beroepschrift bevat geen omschrijving van hinder of nadelen ingevolge de bestreden beslissing. Het beroep werd niet ingesteld door een van de in artikel 4.7.21, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde belanghebbenden.

...”

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 augustus 2014, nadat de verwerende partij de behandeling van het dossier twee maal verdaagde, alsnog om dit beroep gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert omtrent de ontvankelijkheid:

“ ...

De deputatie oordeelde in zitting d.d. 28.08.2014 dat het beroep van Alain Truyts ontvankelijk is

...

10. VOORSTEL TOT BESLISSING

Ontvankelijkheid:

- *Alain Truyts: niet OK*

Beroep:

- *Alain Truyts: onontvankelijk*

Beslissing: weigering

...”

De verwerende partij beslist op 4 september 2014 het beroep onontvankelijk te verklaren op grond van volgende overwegingen:

“ ...

2. Ontvankelijkheid:

Een afschrift van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 25 april 2014.

De poststempel van de aangetekende brief van Alain Truyts met het beroepschrift is gedateerd op 22 mei 2014 en geldt als bewijs van verzending.

Art. 4.7.21 §2 van de VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, beroep kan instellen bij de deputatie.

De deputatie oordeelde dat uit het voorliggend beroepschrift blijkt dat de hinder of nadelen voldoende concreet zijn omschreven en dat er een verband bestaat met de realisatie van de bestreden beslissing.

De vereiste documenten werden bijgebracht.

Het beroep van Alain Truys is ontvankelijk.

..”

5.

De verwerende partij stelt *“zich aan [te sluiten] bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 28 augustus 2014 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering”*. De Raad stelt vast dat de beoordeling ten gronde van het beroep door de verwerende partij gebaseerd is op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 28 augustus 2014.

Met de verwerende partij dient te worden vastgesteld dat het standpunt van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar omtrent het onontvankelijk verklaren van het beroepschrift niet concreet noch precies is, en, zoals uit de beoordeling van het eerste middel kan blijken, niet kan worden bijgetreden. Bovendien moet worden vastgesteld dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar diens eerdere standpunt omtrent de ontvankelijkheid van het ingestelde beroep in het tweede verslag van 28 augustus 2014 op geen enkele manier nuanceert en tevens adviseert het beroep gegrond te verklaren.

Daargelaten de vaststelling dat de verwerende partij volgens het eerste middel niet kennelijk onredelijk oordeelde door het beroepschrift ontvankelijk te verklaren, zodat het belang van de verzoekende partij bij het middel in vraag kan worden gesteld nu de verzoekende partij geen enkel middel ten gronde aanvoert, moet alleszins worden vastgesteld dat de verzoekende partij in voorkomend geval in gebreke blijft aan te tonen (1) in welke zin er op de verwerende partij nog een verscherpte motiveringsplicht rust en (2) waarom de verwerende partij daar met de bestreden beslissing niet aan zou zijn tegemoetgekomen.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in het derde middel de schending in van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel. De verzoekende partij zet het middel als volgt uiteen:

“ ...

Doordat, de deputatie schijnbaar op 28 augustus 2014 heeft beslist om het beroep alsnog ontvankelijk te verklaren, zonder dat de partijen hierover werden ingelicht en de verzoekende partij pas daags voor de hoorzitting op te roepen, op een moment dat die geen kennis had van de stukken die essentieel waren om hierover op nuttige wijze standpunt te kunnen innemen.

En doordat de verwerende partij in eerste instantie heeft laten weten dat het beroep onontvankelijk zou worden verklaard en de hoorzitting zou worden geannuleerd, om vervolgens

niet meer van zich te laten horen om dan, zonder enige motivering, alsnog een hoorzitting te organiseren en de verzoekende partij daarover pas daags voordien in te lichten.

Terwijl, de deputatie de verzoekende partij had moeten horen over de ontvankelijkheid van het beroep, minstens haar de gelegenheid (lees: voldoende tijd en stukken) had moeten gegeven om hierover op nuttige wijze een standpunt in te nemen alvorens zich hierover uit te spreken.

En terwijl, de deputatie de rechtmatige verwachtingen in hoofde van de verzoekende partij had moeten honoreren door het beroep onontvankelijk te verklaren, minstens dat de verzoekende erop kon vertrouwen dat zij nog gelegenheid zou krijgen om standpunt in te nemen over de (gewijzigde visie) inzake de ontvankelijkheid van het beroep.

TOELICHTING

Op het moment dat verzoekende partij werd gehoord op 2 september 2014, had de deputatie klaarblijkelijk al beslist het beroep tegen de vergunning ontvankelijk te verklaren, in weerwil van het verslag van de PSA.

Dit valt duidelijk af te leiden uit het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, dat er zake verwijst naar een (niet nader gemotiveerde) beslissing van de deputatie van 28 augustus 2014, die de verzoekende partij nooit ter kennis werd gebracht en waarover ook geen hoorzitting werd georganiseerd.

Niet alleen zijn de motieven van die beslissing van 28 augustus 2014 tot op heden niet kenbaar (zie bespreking supra), bovendien heeft de verzoekende partij op geen enkel moment lopende de procedure kennis gekregen van de gewijzigde visie van de deputatie omtrent de ontvankelijkheid van het administratief beroep.

Het is uiteindelijk pas daags voor de zitting dat de verzoekende partij er kennis van heeft gekregen dat er alsnog een hoorzitting zou worden georganiseerd - op dat moment had de deputatie op 28 augustus 2014 al beslist om het beroep ontvankelijk te verklaren, zonder de verzoekende partij hierover te horen.

Een dergelijke manier van werken kan niet worden aanvaard.

Een termijn van nog géén dag is vooreerst kennelijk onredelijk om zich op een gedegen manier voor te kunnen bereiden op een hoorzitting.

Ten tweede, had de verzoekende partij op dat moment geen kennis van:

- *De brief van de provincie van 16 juli 2014, waarbij de beroepsindiener de kans wordt geboden de door hem geleden hinder en nadelen nader te omschrijven. Deze brief werd aan de verzoekende partij pas overgemaakt in het kader van een verzoek tot openbaarheid van bestuur.*
- *Het antwoord van de verzoekende partij van 22 juli 2014 op die brief. Deze brief werd aan de raadsman van de verzoekende partij pas enkele ogenblikken voor de hoorzitting overgemaakt.*
- *Het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 28 augustus 2014. Ook het verslag werd pas enkele ogenblikken voor de hoorzitting overgemaakt aan de raadsman van de verzoekende partij.*
- *De (motieven van de) beslissing van de deputatie van 28 augustus 2014 (vermeld in het verslag van de PSA) waaruit blijkt dat deputatie heeft beslist om het beroep alsnog ontvankelijk te verklaren.*

Het verslag van de zitting werd opgevraagd in het kader van een aanvraag openbaarheid van bestuur. De verzoekende partij heeft in dat verband enkel een kopie bekomen van het verslag van de PSA, waarin naar de bedoelde beslissing wordt verwezen.

In die omstandigheden was het voor de verzoekende partij dus volstrekt onmogelijk om met kennis van zaken standpunt in te nemen over het (intussen gewijzigde) standpunt van de verwerende partij omtrent de ontvankelijkheid van het beroep.

Niet alleen kon de verzoekende partij op die manier niet nuttig worden gehoord in de zin van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, in elk geval strookt deze manier van werken kennelijk niet met hetgeen men kan verwachten van een behoorlijk en zorgvuldig handelend vergunningverlenend bestuur.

Hoe dan ook werd op deze manier in hoofde van de verzoekende partij het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel geschonden.

Zoals gezegd, werd de verzoekende partij in een brief van 16 juli 2014 gemeld dat het beroep als onontvankelijk zou worden afgewezen, en de hoorzitting werd geannuleerd.

Nadien heeft de verzoekende partij hierover niets meer vernomen, zodat zij in de gerechtvaardigde veronderstelling verkeerde dat het beroep onontvankelijk zou worden verklaard – lees: zonder zij hierover nog diende te worden gehoord en zij dus enkel diende te wachten op een ‘geformaliseerde’ beslissing van de deputatie waarin die het beroep als onontvankelijk zou verwerpen.

Minstens mocht de verzoekende partij er in de gegeven omstandigheden rechtmatig op vertrouwen dat haar door de verwerende partij de gelegenheid zou worden geboden om op nuttige wijze standpunt in te nemen, in het geval de deputatie alsnog zou beslissen om het beroep ontvankelijk te verklaren. Dat is dus niet gebeurd.

*De manier waarop de verwerende partij het dossier heeft behandeld is in elk geval in strijd met de vereisten die in het kader van een administratief beroep worden gesteld aan een behoorlijk en zorgvuldig handelend vergunningverlenend bestuur.
...*

2.

De verwerende partij beantwoordt het middel als volgt:

“...

Vooreerst moet duidelijk gesteld worden dat deputatie NIET gehouden was enige "verwachtingen te honoreren die in hoofde van verzoekende partij zouden zijn gewekt."

Het is immers niet omdat de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar tot onontvankelijkheid besluit, dat verzoekende partij ervan mag uitgaan dat deputatie dit standpunt zal volgen.

Van zodra deputatie oordeelde dat het beroep wél ontvankelijk was, werd verzoekende partij alsnog uitgenodigd om op de hoorzitting zijn standpunt mee te delen. (stuk 26)

Het feit dat er slechts 1 dag zat tussen de uitnodiging voor de hoorzitting en de hoorzitting zelf, is hierbij irrelevant.

Niet alleen omdat uit het verslag blijkt dat verzoekende partij op de zitting aanwezig was en aldus haar verweer perfect heeft kunnen voeren (stuk 26), bovendien heeft verzoekende alle tijd gehad om haar verweer voor te bereiden.

Uit de bijgebrachte poststukken blijkt dat de beroeper - gelijktijdig met het toesturen naar deputatie - op 22 mei 2014 zijn beroepschrift heeft overgemaakt aan verzoekende partij, zodat deze op dat ogenblik al kon nagaan of aan de ontvankelijkheidseisen voldaan was of niet, minstens een standpunt hierover kon innemen. (stuk 15, bijlage 18/19)

Bij aangetekend schrijven van 26 mei 2014 werd verzoekende partij ook door verwerende partij op de hoogte gebracht van het feit dat dit beroepschrift werd ingediend, en werd hij uitdrukkelijk gewezen op de mogelijkheid om het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar op te vragen (stuk 16).

Op 16 juli 2014 stelt de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar per aangetekend schrijven dat het beroepschrift onontvankelijk is. (stuk 20)

Op 23 juli 2014 heeft verzoekende partij dan een nota ingediend bij deputatie waarin hij over alle elementen in het dossier schriftelijk verweer kon voeren, maar niet ingaat op het standpunt van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar. (stuk 19)

Op 2 september 2014 werd dan de hoorzitting georganiseerd, waarop verzoekende partij ook nog eens mondeling verweer kon voeren. (stuk 26)

Naar aanleiding van de hoorzitting werd door verzoekende partij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar opgevraagd, samen met nog bijkomende stukken (stuk 29) :

"Geachte heer Cant,

Ik verwijs naar ons telefonisch onderhoud van gisteren naar aanleiding van de @ die ik gisteren als raadsman van Lidl Belgium GmbH & Co ontvangen heb in bovenstaand dossier en waarin vermeld wordt dat er vandaag dan toch een hoorzitting zou plaatsvinden in bovenstaand dossier - en dit niettegenstaande schriftelijke andersluidende berichten op 16 juli.

We hebben evenmin enig document ontvangen. Mogen wij u vragen ons per kerende alle documenten over te maken die door enige partij is ingediend in dit dossier (het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, de gemeente Kapellen, de heer Truyts en enige andere persoon).

Het spreekt voor zich dat ik namens mijn cliënte voorbehoud moet formuleren omtrent de gang van zaken. Minstens zullen we niet meer de kans hebben gehad de beschikbare documenten door te nemen en enig verweer daarop voor te bereiden.

Hoogachtend,

Dominique Devos

GSM +32 499 521 117"

Het verslag werd, zoals blijkt uit het verzoekschrift, voor de hoorzitting overgemaakt. In alle redelijkheid heeft verzoekende partij alle mogelijkheden gehad om zijn standpunt uiteen te zetten. Hierbij kon verzoekende partij er niet van uit gaan dat deputatie het standpunt van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar zou volgen.

Ten slotte stelt uw Raad :

"Het horen van de partijen door deputatie impliceert niet dat alle mogelijke vergunnings- of weigeringsmotieven voorafgaandelijk aan de te horen partijen moeten voorgelegd worden. De Raad oordeelde dan ook dat de verzoekende partijen zich voldoende hebben kunnen verdedigen."

(RvVB, nr. A/2012/0304 van 30 juli 2012)

Dat verzoekende partij geen kennis zou gehad hebben van de brief van 16 juli 2014 van verwerende partij, noch de aanvullende nota die door de beroepsindiener werd ingediend, is dus evenmin relevant.

Verwerende partij heeft trouwens tot ontvankelijk besloten omdat, zoals het decreet voorschrijft, de mogelijke hinder en/of nadelen in het ingediende verzoekschrift zelf werden opgenomen (en die verzoekende partij al sinds mei 2014 in zijn bezit had). Niet op grond van de aanvullende nota van de beroepsindiener.

Conclusie : Verzoekende partij heeft alle mogelijkheden gehad om zijn standpunt op nuttige wijze uiteen te zetten.

...

3.

De tussenkomende partij zet uiteen hetgeen reeds ter hoogte van het eerste middel werd aangehaald:

“ ...

2. De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, Titel 4, Vergunningenbeleid, Afdeling 2. Reguliere procedure, Onderafdeling 1, Administratieve procedure in eerste aanleg, Art. 4.7.19., §2 schrijft voor dat “Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen. De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt over-gegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.”

3. De beslissing van de Gemeente Kapellen zou vanaf 25/4/2014 bekend gemaakt zijn (zie overtuigingsstuk 1 – Gemeente Kapellen - Attest bekendmaking beslissing).

4. De mededeling dat de vergunning werd verleend is echter nooit aangeplakt in de Vloeiende op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. Dit is dus in strijd met de Codex Ruimtelijke Ordening. Ik heb dit op 9 mei 2014 schriftelijk gemeld bij de gemeente, echter zonder verder gevolg (zie overtuigingsstuk 2 – Gemeente Kapellen Ontvangstbewijs).

Ik heb dus toevallig van een buurtbewoner moeten vernemen dat de vergunning zou zijn verleend waarbij reeds 15 dagen van de mogelijkheid om in beroep te gaan waren verstreken.

5. Als gevolg van deze procedurefouten gemaakt door zowel de gemeente als de verzoekende partij meen ik dat mijn rechten om in beroep te gaan werden geschonden. Ik heb namelijk onvoldoende tijd gekregen om mijn beroep op een degelijke manier voor te bereiden. Een mogelijk gevolg daarvan is dat mijn beroepsschrift in eerste instantie niet zou hebben voldaan aan de ontvankelijkheidsvereisten. Dit werd mij per brief medegedeeld door de Provincie Antwerpen op 16/7/2014 (zie overtuigingsstuk 3 – Brief van de Provincie Antwerpen – 16/7/2014).

In diezelfde brief heeft de Provincie mij dan de mogelijkheid geboden om mijn argumentatie schriftelijk uiteen te zetten in de zin van artikel 4.7.23 §1 VCRO.

Tenslotte mochten Lidl en ikzelf onze standpunten komen toelichten in de hoorzitting van 2 september 2014. Ook ik werd pas de dag voordien telefonisch uitgenodigd.

...”

4.

De verzoekende partij voegt nog toe aan haar betoog:

“ ...

24. In tegenstelling tot wat de deputatie poneert in haar antwoordnota, heeft zij in hoofde van de verzoekende partij wel degelijk een gerechtmatigde verwachting gecreëerd dat het beroep van de heer TRUYTS zou worden verworpen.

De brief van 16 juli 2014 die de verzoekende partij heeft ontvangen laat ter zake weinig aan de verbeelding over:

“Geachte heer,

Omdat het ingestelde beroep niet ontvankelijk is zal de geplande hoorzitting van 29 juli 2014 geannuleerd worden.

Met vriendelijke groeten”

Gelet op die brief, verkeerde de verzoekende partij in de terechte veronderstelling dat zij enkel nog diende te wachten op een ‘geformaliseerde’ beslissing van de deputatie, zonder dat er nog een voorafgaande hoorzitting zou worden georganiseerd.

25. Minstens mocht de verzoekende partij er in de gegeven omstandigheden rechtmatig op vertrouwen dat haar door de deputatie de gelegenheid zou worden geboden om op nuttige wijze standpunt in te nemen, in het geval de deputatie alsnog zou beslissen om het beroep ontvankelijk te verklaren.

Op dit punt voert de deputatie geen relevant verweer in haar antwoordnota.

De stelling van de deputatie, nl. dat de verzoekende partij op de zitting vertegenwoordigd was en er zijn standpunt heeft kunnen uiteenzetten, is irrelevant. Van belang is immers dat de betrokkene de gelegenheid krijgt om zijn argumenten over de feiten en de voorgenen maatregel nuttig naar voren te brengen, vooraleer de beslissing wordt genomen . Bekeken vanuit het oogpunt van de verzoekende partij, impliceerde dit redelijkerwijs dat hij het verslag van de PSA hem vooraf ter kennis werd gebracht, tezamen met de aanvullende stukken die werden overgemaakt door de beroepsindieners. Daarenboven moest aan de verzoekende partij een redelijke termijn gegeven worden om zijn verweer voor te bereiden. Dat is hier kennelijk niet gebeurd.

Ook de stelling van de deputatie in de antwoordnota, nl. dat de verzoekende partij op 23 juli 2014 een nota heeft ingediend waarin die “over alle elementen in het dossier schriftelijk verweer kon voeren, maar niet ingaat op het standpunt van de PSA” mist doel: bedoelde nota werd verstuurd op 18 juli 2014, i.e. op een moment dat de verzoekende partij nog geen kennis had van de brief van 16 juli 2014. Zoals gezegd, was het gelet op de duidelijke bewoordingen van die brief voor de verzoekende partij niet noodzakelijk om het verslag van de PSA op te vragen, of om nog aanvullend te reageren (als er daartoe al een mogelijkheid zou hebben bestaan).

26. Zoals voldoende werd toegelicht in het feitenoverzicht dat werd opgenomen in het verzoekschrift, is de manier waarop de verwerende partij dit dossier heeft behandeld in elk geval in strijd met de vereisten die in het kader van een administratief beroep worden gesteld aan een behoorlijk en zorgvuldig handelend vergunningverlenend bestuur.

27. Voor al het overige kan worden verwezen naar de bespreking van het middel in het verzoekschrift, dat hier integraal als hernomen moet worden beschouwd.

Het derde middel is gegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij betoogt in essentie dat de verwerende partij haar pas daags voor de hoorzitting op de hoogte heeft gebracht van de organisatie van een hoorzitting, nadat die hoorzitting eerder geannuleerd werd als gevolg van het voorstel tot onontvankelijk verklaren uitgaande van de

provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, zodat de verzoekende partij niet voldoende tijd had om nog op nuttige wijze standpunt in te nemen over het beroep terwijl de verzoekende partij ervan kon uitgaan dat de verwerende partij het beroep onontvankelijk zou verklaren.

2.

Artikel 4.7.23, §1 VCRO vestigt een normatieve plicht tot horen in graad van administratief beroep van de reguliere vergunningsprocedure. Het bepaalt dat de deputatie haar beslissing neemt nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling gehoord heeft.

Aangevuld met de waarborgen van het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht, houdt artikel 4.7.23, §1 VCRO in dat het recht om te worden gehoord, schriftelijk dan wel mondeling, nuttig uitgeoefend moet kunnen worden. Principieel is het terecht, zoals de verzoekende partij stelt, dat „nuttig horen” inhoudt dat een betrokken partij kennis kan nemen van de relevante gegevens en stukken die de deputatie in aanmerking neemt om over de aanvraag te beslissen en daarover haar standpunt kenbaar kan maken.

Het vertrouwensbeginsel is de materiële component van het rechtszekerheidsbeginsel volgens hetwelk een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de rechtzoekende in staat is zijn rechtshandeling op voorhand in te schatten en waarbij deze moet kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur.

Het vertrouwensbeginsel betekent dat de rechtzoekende, voortgaande op eerdere houdingen of door een overheid ingenomen standpunten die in een concreet geval zijn gedaan, op een bepaalde uitkomst mag vertrouwen. Het vertrouwensbeginsel is het beginsel van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn of beleidsregel van de overheid. Het vertrouwensbeginsel kan enkel geschonden zijn wanneer eenzelfde overheid op een niet te verantwoorden wijze terugkomt op een vaste gedragslijn, of op toezeggingen of beloften die zij in een bepaald concreet geval heeft gedaan.

3.

De Raad stelt, wat de aangevoerde schending van het vertrouwensbeginsel betreft, vast dat uit de stukken niet kan blijken dat de verwerende partij eerder tot de onontvankelijkheid van het beroep zou hebben beslist. De briefwisseling van 16 juli 2014 waarin vermeld wordt dat de geplande hoorzitting wegens onontvankelijkheid van het beroep ‘geannuleerd’ zal worden, gaat niet uit van de verwerende partij, maar van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Uit artikel 4.7.23, §1 VCRO kan geenszins worden afgeleid dat de verwerende partij verplicht is het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar te volgen. De aangevoerde schending van het vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

4.

De Raad stelt bovendien vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing besluit tot weigering van de vergunning en de verzoekende partij geen enkel argument wat de gegrondheid van het beroep, en aldus het standpunt van de verwerende partij in de bestreden beslissing wat de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, aanvoert.

Uit de beoordeling van het eerste middel is gebleken dat de verwerende partij niet kennelijk onredelijk handelde door het beroepschrift van de tussenkomenende partij wel onvankelijk te verklaren. De vraag dient gesteld welk belang de verzoekende partij – die het standpunt van de bestreden beslissing ten gronde niet schijnt te betwisten – ten gronde kan laten gelden.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 augustus 2014, nadat de verwerende partij het dossier twee maal verdaagde, alsnog om dit beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert omtrent de ontvankelijkheid:

“ ...

De deputatie oordeelde in zitting d.d. 28.08.2014 dat het beroep van Alain Truyts ontvankelijk is

...”

De administratie van de verwerende partij nodigt de partijen uit op de hoorzitting van 2 september 2014.

De raadsman van de verzoekende partij meldt met een email van 2 september 2014 dat hem de dag ervoor werd gemeld dat alsnog een hoorzitting zou plaatsvinden – niettegenstaande schriftelijke andersluidende berichten op 16 juli – en stelt:

“ ...

Wij hebben evenmin enig document ontvangen. Mogen wij u vragen om ons per kerende alle documenten over te maken die door enige partij is ingediend in dit dossier (het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, de gemeente Kapellen, de heer Truyts en enige andere persoon). Het spreekt voor zich dat ik namens mijn cliënte voorbehoud moet formuleren omtrent de gang van zaken. Minstens zullen we niet meer de kans hebben gehad de beschikbare documenten door te nemen en enig verweer daarop voor te bereiden.

...”

5.

Uit voormelde email en het verslag van de hoorzitting van 2 september 2014 blijkt bovendien dat de verzoekende partij wel degelijk op de hoogte was van het bestaan van een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en een aanvullende nota ter verduidelijking van de tussenkommende partij.

Daaruit blijkt ook dat het voor de verzoekende partij niet onmogelijk was die bewuste documenten voor aanvang van de hoorzitting te raadplegen. De verzoekende partij erkent bovendien wél voor de hoorzitting het tweede verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar te hebben ontvangen. Het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, alsook het schrijven van de tussenkommende partij van 22 juli 2014, telt slechts een 6-tal bladzijden.

Daargelaten de vraag of de verzoekende partij die omtrent het gegrond verklaren van het beroep geen middel aanvoert wel een belang heeft bij een middel dat er louter in bestaat dat de verzoekende partij opnieuw zou moeten gehoord, moet worden vastgesteld dat in voorkomend geval niet blijkt dat de verzoekende partij op de hoorzitting van 2 september 2014 niet op nuttige wijze haar standpunt uiteen heeft kunnen zetten.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Alain TRUYTS is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 30 januari 2018 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Yannick DEGREEF

Filip VAN ACKER